

HLAS SRDCA

„Veru hovorím vám: Medzi tými, čo sa narodili zo ženy, nepovstal nik väčší ako Ján Krstiteľ.“

(Mt 11, 11)

ŠTVRŤROČNÍK RÍMSKOKATOLÍCKEJ FARNOSTI RIMAVSKÁ SOBOTA

Ročník VIII.

Číslo 4.

December 2023

ADVENT

Cesta viery nie je pre jednotlivcov

Každý rok prichádzame k Betlehemu, aby sme sa skrze to čo vidíme a počujeme, otvorili tajomstvu, ktoré nás presahuje. Je krásne, že na začiatku bolo Slovo a to Slovo zaznelo k pastierom, to Slovo zaznelo k Panne Márii a to Slovo bolo hybnou silou, ktorá dala do pohybu dejiny našej spásy. A to Slovo znie k ušiam každého, kto ho chce počuť. Slovo, ktoré keď prijmem je schopné premeniť život každého jedného z nás. Pastieri otvorili svoje srdcia a vydali sa na cestu, ktorá je však pre každého veľmi ťažká, ak na nej zostane sám. Cesta viery nie je pre jednotlivcov. Jediný, kto šiel v temnote viery, bola Panna Mária. A nakoniec aj tej dal Pán sv. Jozefa, aby pri nej stál, ochraňoval ju, sprevádzal a bol jej oporou. Preto aj pastieri si povedia medzi sebou poďme, pozrime sa a povzbudzujú sa navzájom.

Je to normálne, že na našej ceste viery potrebujeme niekoho, s kým zdieľame to, čo prežívame, čo sa nás dotýka, ako tomu rozumieme, čo to s nami robí, pretože všetky tie veci, ktoré súvisia s našou vierou, sú skutočne niečím, čo nás presahuje. My si môžeme zvyknúť na figúrky v Betleheme, ale nie je možné si zvyknúť na to, že Slovo sa stalo telom, že Boh vzal na seba našu ľudskú prirodzenosť, že tak ako my aj On mal ľudské telo,

(pokračovanie na str. 24)

Kráčaj so Svetlom

Blúdiť mám? Kam?
Nemá to zmysel - priznávam!
Idem za svetlom Hviezdy,
Jej verím – vyznávam.

Sila v slabosti prejavovaná je!
Čo pád – to Plán milosrdenstva ma dvíha.
Môj zrak uprie sa v Hviezdy jas,
objatie Božie – milujem ten čas.

Viem, tá Hviezda ma vidí...
Mám dôveru, že počuje môj hlas.
Tej Láske hriech každý sa bridí,
odfatý bude pýr, nie bohatý klas.

A Slovo sa telom stalo,
to Telo nám svetlo dalo!
Boh v náručí nás kolíše, šepce...
čujme, čo riecť chce nám!
Nech srdce naše, na Boží podobá sa chrám
a Ježiš v Betleheme, nech neostane sám.

*Všetkým nám, želim silu a vieru prijať hojnosť Božích milostí.
Nech nám na cestu pozemským životom žiari vždy to správne Svetlo.
Pokojné sviatky Vianoc v kruhu milujúcich ľudí a vrúcna modlitba
za tých, čo Božiu lásku ešte nespoznali - toto nech nás všetkých spája.*

Boris Deák

Modlitby Matiek

25 ROKOV MODLITIEB MATIEK V RIMAVSKEJ SOBOTE

V roku 1995 sa dve mamy a staré mamy v Anglicku (Veronica a Sandra) rozhodli spoločne sa modliť za svoje deti a vnúčatá. Spoznali, že „Pán Ježiš chce, aby matky odovzdávali svoje deti do jeho rúk, aby ON mohol konať v ich živote“. Za dva roky sa „Modlitby Matiek“ rozšírili do celého sveta.

MUDr. Anna Pötheová priniesla správu, že aj na Slovensku v Bratislave bola založená iniciatíva hnutia MM. Požehnanie udelil Mons. Rudolf Baláž 23. 10. 1998. V Rimavskej Sobote sme od jesene 1998 do leta 2009 vytvorili 20 skupiniek modliacich sa matiek. Štyrikrát do roka sme v našom kostole mali trojdné modlitieb pred Sviatosťou za účasti kňaza. Na trojdní sa zúčastňovalo cca 50-70 matiek. Skupinky MM sú malé cca od 2 do 8 modliacich sa matiek. Matky sa stretávajú raz týždenne v spoločnej modlitbe, vždy v ten istý deň a tú istú hodinu (doma, na fare, v pivnici ZUŠ, alebo v inom priestore, ktorý im je blízky).

Rok 2000 bol veľmi rušný pre naše spoločenstvo:

- MUDr. Pötheová sa stala oblastnou koordinátorkou
- navštívila nás zakladateľka Veronica Williams z Anglicka
- v novembri sa jedna mama – Anna Gondová zúčastnila celoslovenského trojdnia v Bratislave.

Od roku 2011 sme z objektívnych i subjektívnych dôvodov upravili organizovanie trojdní. Mamičky sa stretávajú týždenne v skupinkách a 1x do mesiaca – vždy v štvrtú nedeľu o 16:00 h v kostole spoločne na modlitbe posvätného ruženca a litániách. V súčasnosti máme v Rimavskej Sobote 2 aktívne skupiny a na Čiernej Lúke 1 skupinu.

Za 25 rokov pravidelných modlitieb matiek sa toho udialo veľa. Matky by vedeli podať množstvo svedectiev o vypočutých prosbách, o svojich „malých“ osobných zázrakoch. Preto by sme odporúčali aj ďalším mamičkám, hlavne mladším, aby sa rozhodli pre takéto stretnutia a spoločné modlitby, aby si aj v tomto zrýchlenom tempe našli 1 hodinku týždenne pre seba a hlavne pre rodinu.

Pozývame všetky ženy, ktoré cítia túžbu modliť sa za svoje deti, aby si vytvorili vo svojom okolí malé skupinky (možno priateľky, kolegyne, rodinu, susedu, známu z kostola a pod.) A tak „SPOLOČNÝMI MODLITBAMI ZACHRÁNIME SVOJE DETI“ je dnes ešte aktuálnejšie, než vtedy pred 25. rokmi.

Mária Burešová, Katarína Žolnírová, Mária Kosková,

„NAŠA“ DRUHÁ ADVENTNÁ SVIECA

S hlbokým úžasom a so slzami v očiach sme my „pamätníci“ sledovali najmladšiu generáciu z našej farnosti v červených vestičkách s lampášikmi, kráčajúcu kostolom na Hlavné námestie v podvečer 9. decembra 2023. Išla sa zažívať druhá adventná svieca na krásnom mestskom adventnom venci, zapalovali sme ju my, rímskokatolícki veriaci.

Detičky sprevádzali ich rodičia a veriaci, ktorí ako deti sami spievali tieto piesne pri koledovaní v Prezidentskom paláci v Bratislave v roku 2003.

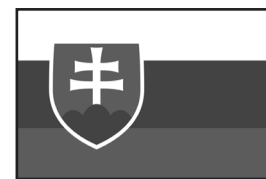
Slovami z evanjelia 2. adventnej nedele nás obohatil Vsdp. dekan Rastislav Polák. Námestím sa niesla aj báseň od Dominiky Kántorovej s názvom „Advent“, ktorú sama aj predniesla. Potom nasledovalo už samotné rozsvietenie druhej sviece na adventnom venci primátorom mesta Rimavskej Soboty, pánom JUDr. Jozefom Šimkom.

Chrámový zbor „Radostné srdcia“ ukončil slávnostné zhromaždenie piesňou, ktorej slová sú veľmi aktuálne pre všetkých aj dnes: „Keď sa raz Pán navráti zas, aby sme tiež tam boli, keď sa raz Pán navráti zas.“

Katarína Žolnírová

Predstavujeme pútnické miesta (nielen) na Slovensku.

Rio de Klin (Slovensko)

Hneď v úvode uvádzame, že Klin nie je oficiálnym pútnickým miestom, ale návšteva tohto čarovného kúta nášho Slovenska stojí za to a sľubuje úžasný zážitok. Jeho autori ho s pravdepodobnosťou, hraničiacou s istotou, vybudovali z veľkej lásky a úcty k Pánu Bohu a na Jeho oslavu.

Prečo miesto prezývajú Rio de Klin? Pretože v oravskej dedine Klin sa nachádza najvyššia socha Pána Ježiša na Slovensku, ktorá je dvakrát zmenšenou kópiou Sochy Krista Spasiteľa v brazílskom Rio de Janeiro - v poradí zatiaľ druhou - preslávenej sochy na svete; tá prvá sa nachádza v portugalskom Lisabone.

socha Ježiša Krista

Obec Klin sa nachádza v okrese Námestovo, od Námestova je obec vzdialená asi 7 kilometrov. Jej názov pochádza z pôvodného označenia pre výbežok hory medzi dvoma potokmi. Samotný areál pri soche Ježiša Krista leží na vrchole Grapa v nadmorskej výške 686 metrov a od obce Klin je vzdialený asi 2 kilometre. Autom je to iba päť minút jazdy z mesta. K soche sa dostanete po nenáročnej prechádzke, síce trošku do kopca, ale nie je to nič, čo by sa nedalo zvládnuť. Ak sa vám do kopca peši nechce, priamo pod sochu Krista sa dá dostať aj autom a je tam k dispozícii tiež malé parkovisko. Táto trasa je obľúbená aj u cyklistov.

Autorom sochy je miestny ľudový rezbár Peter Ganobjak, výstavbu financoval Jozef Sroka. Socha je vysoká 9,5 metra, rozpätie rúk meria 7 metrov a hmotnosť aj s podstavcom je 23 ton. Ruky sochy Krista Spasiteľa smerujú

Kaplnka Božieho Milosrdenstva

na celú Oravu a majú ju ochraňovať. Majitelia pozemku sú rodičia kňaza Floriána Volfa. Sprácou začali v novembri roku 2007. V hale firmy pána Sroka urobili železnú konštrukciu, zaliali do betónu a 1. mája 2008 vyviezli na kopec. Tam dve časti spojili a obložili yporom, sochu potom vytesal sekerou a motykou rezbár Peter Ganobjak. Okrem sochy Krista je

v areáli socha kľačiaceho sv. Jána Pavla II., modliaceho sa ku Kristovi. Táto socha tu pribudla v roku 2009 a má hmotnosť asi 2,5 tony. Tiež tu nájdeme aj sochu bl. Zdenky Schelingovej. Pod sochami je vybudovaná Kalvária so zastaveniami krížovej cesty. Štrnásť zastavení Krížovej cesty je zoradených vedľa seba na čelnej stene pred sochou. Takisto sa tam nachádza kaplnka Božieho Milosrdenstva. Domáci obyvatelia

socha sv. Jána Pavla II.

sa vzorne starajú o čistotu a úpravu okolia. Okolie je veľmi pekne upravené, s množstvom lavičiek, stromčekov, kríkov a kvetov. V prípade nepriazne počasia sa môžete schovať v prístrešku v hornej časti areálu s množstvom obrazov a ikon.

Výhľady za pekného počasia sú tu neskutočné. Je odtiaľ krásny výhľad na obec Klin, Oravskú priehradu, Námestovo, Vavrečku, Suchú Horu a Roháče. Pri dobrom počasí dovidieť až do poľského Zakopaného na vrchol Giewont.

Vďaka tomu všetkému je kopec Grapa a Rio de Klin ideálnym výletným miestom pre všetkých, ktorí si chcú dopriať nielen telesného, ale aj duševného pokoja.

Alena Perželová

Príbeh Pražského Jezuliatka

Kto by nepoznal sošku malého, vždy krásne odedého dieťaťa – Pražského Jezuliatka, zdôrazňujúceho Ježišovo detstvo? Sošku, ktorá v človeku vyvoláva a umocňuje úctu k Ježišovi v podobe bezbranného dieťaťa a zároveň k Ježišovi – Spasiteľovi sveta a Kráľovi kráľov.

Priblížime si teda históriu tohto diela – Svätého Dieťaťa, ktoré má moc ukončovať nepriateľstvo, vyslobodzovať väzňov, zachraňovať odsúdených na smrť, zatvrdnutých hriešnikov privádzať k pokániu a bezdetných rodičov požehnávať deťmi.

Soška pochádza z 2. polovice 16. storočia. Podľa legendy sa malý Ježiško skutočne ukázal istému mníchovi v Španielsku, ktorý podľa toho vystrúhal sošku. Do Prahy sa soška dostala ako svadobný dar, keď sa v roku 1556 vydala španielska vojvodkyňa Maria Manriquez de Lara za pána Vratislava z Pernštejna. Tá potom darovala sošku svojej dcére Polyxéne z Lobkovic, tiež ako svadobný dar. Polyxéna ju veľmi uctievala a veľakrát zakúsila jej pomoc a útechu. V roku 1637 ju darovala Kláštoru Bosých Karmelitánov. V roku 1631 obsadili Prahu Sasi, soška bola poškodená a hodená do smetí. V roku 1637 sa rehoľníci vrátili do Prahy, medzi nimi aj otec Cyril, ktorý dal sošku opraviť. Malý Ježiško začal žehnať celej Prahe, boli mu pripisované mnohé uzdravenia a zázraky. V roku 1655 bola pražským biskupom soška slávnostne korunovaná a narastal počet zázrakov a vypočutí modlitieb. V roku 1741 bola soška z kaplnky premiestnená do kostola Panny Márie Víťaznej, kde je podnes. V roku 1754 darovala cisárovná Mária-Terézia Jezuliatku vlastnoručne vyšívané šatôčky a uctievanie Pražského Jezuliatka sa začalo vo všetkých krajinách Rakúsko-Uhorska. Jozef II. – následník trónu mal však k Cirkvi iný vzťah ako jeho mama, kostol aj soška začali chátrať. V roku 1879 sa podarilo obnoviť oltár, na ktorom soška stála. Jezuliatko si na svoju obnovu chodilo žobrať peniaze po ženských kláštoroch. Správy o zázrakoch malého Ježiška sa však množili po celej rakúsko-uhorskej ríši. Prelom nastal v roku 1928, kedy sa oslavovalo 300- té výročie začiatku úcty k Pražskému Jezuliatku, úcta sa rozšírila po celom svete. Španieli a Portugalci prevážali obrazy a sošky – napodobeniny Jezuliatka aj do svojich kolónií za Atlantický oceán do Južnej Ameriky, a vďaka misionárom, európskym prisťahovalcom poznajú Jezuliatko aj v Číne, na Filipínach, či Severnej Amerike. V rokoch 1939 – 1989 kvôli nacistickému a komunistickému obdobiu úcta utíchla, napriek tomu však Jezuliatko navštevovali pútnici a turisti, najmä zo španielsky hovoriacich krajín. Úcta začala ožívať po roku 1993, kedy sa ku kostolu Panny Márie Víťaznej v Prahe vrátili po 200 rokoch bosí karmelitáni. V roku 2009 navštívil Prahu pápež Benedikt XVI., ktorý vo svojom príhovore pripomenul, že Pražské

Jezuliatko svojou detskou nehou sprítomňuje Božiu blízkosť a lásku. Ako dar priniesol Jezuliatku zlatú korunku.

Samotný kostol Panny Márie Víťaznej a Pražského Jezuliatka sa nachádza v Prahe na Malej Strane. Je významnou barokovou pamiatkou a vďaka soške Pražského Jezuliatka aj významným pútnym miestom. Pravidelne sa tu konajú Bohoslužby v piatich jazykoch.

Ako soška vyzerá?

Soška je vysoká 47 centimetrov, je drevená s povrchom vymodelovaným z farebného vosku. Pod voskom presvitá plátno. Predstavuje Dieťa Ježiša vo veku 5-6 rokov. Tvárička má zvláštny výraz a nepodarilo sa ju presne napodobniť žiadnou kópiou. V tvári a kučeravých vláskoch, ktoré mali pôvodne tmavé zafarbenie možno pozorovať maurské črty, čo zodpovedá španielskemu pôvodu sošky. Za zaujímavosť stojí spôsob obliekania sošky. Ľudia ho poznajú predovšetkým v kráľovskom rúchu. Obliekanie Jezuliatka zdôrazňuje Ježišovo pravé Človečenstvo, tak ako matka oblieka svoje dieťa, tak sestričky karmelitánky obliekajú sošku. Samotné rúcha však naznačujú Ježišovo Božstvo, jeho kňazský a kráľovský Majestát. Šatník sošky sa počíta asi na tristo kúskov, nie všetky sú však použiteľné. Väčšina oblečenia sú dary z vďačnosti. Časť Ježiškovej garderóby je vystavená vo voľne prístupnom múzeu. Jezuliatko sa oblieka do aktuálnych liturgických farieb. Úlohu prezliekať sošku majú sestry karmelitánky Dieťaťa Ježiša, ktoré pomáhajú starať sa bratom bosým karmelitánom o toto pútné miesto.

Úcta k Pražskému Jezuliatku je duchovným predĺžením Vianoc. Klaniame sa Kristovmu vteleniu, vyznávame, že Boh vzal na seba ľudskú podobu, ku ktorej patrí aj detstvo. Ježiš Kristus od narodenia až po smrť. V Jeho počatí, narodení a detstve sa stretávame s pravým Bohom, rovnako ako v Jeho dospelosti, smrti a vzkriesení. Dospelý Ježiš, Majster a Učiteľ bude neskôr vyzývať svojich učeníkov:

„Veru hovorím Vám: Ak sa neobrátite a nebudete ako deti, nevojdete do nebeského kráľovstva.“

(Mt 18,3)

NOVÉNA K PRAŽSKÉMU JEZULIATKU

(vydali bosí karmelitáni, Kláštor Pražského Jezuliatka, Praha):

Zamyslenia na deväť dní:

Prvý deň - Maličkosť: Ježišu, stal si sa dieťaťom, stal si sa maličkým, hoci si nekonečne veľký Boh. A tak si nám ukázal, v čom spočíva pravá veľkosť. Učíš nás, že sa nepotrebuje vyvyšovať, aby si si nás všimol a zaujímal sa o nás. Chceme prijať svoje obmedzenia a využiť svoje obdarovania. Kiež dokážeme doceniť malé veci, ktoré tvoria náš život a zahliadnuť svoju nekonečnú cenu.

Druhý deň - Krehkosť: Ježišu, prijal si krehkosť dieťaťa. My všetci máme skúsenosť s tým, že aj náš život je veľmi krehký. Stačí málo a môžu sa rozbiť naše vzťahy, naše zdravie, sny, náš obraz o nás samých. Ty našu krehkosť poznáš, počítas s ňou a neprestávaš si nás vážiť. Nauč nás žiť s vedomím vlastnej krehkosti a nezabúdať na dôstojnosť, ktorú máme v твоjich očiach.

Tretí deň - Chudoba: Ježišu prišiel si na tento svet ako chudobné dieťa. Nemal si ani strechu nad hlavou, Ty, ktorému patrí celý vesmír. Tvojim bohatstvom bolo vedomie, že si milovaný Boží syn. Aj my zažívame chudobu, hmotnú či duchovnú – bezradnosť, osamelosť, bezútešnosť. Kiež je to pre nás vždy príležitosť objavovať pravé bohatstvo: vedomie, že máme Teba.

Štvrtý deň - Zraniteľnosť: Ježišu, nebál si sa stať zraniteľným dieťaťom. Aj my sme boli rôznym spôsobom zraňovaní – nešikovnosťou, nedorozumením, ľahostajnosťou, alebo dokonca úmyselne. Mnoho svojich zranení si ďalej nesieme životom, nevieme si s nimi rady a sami tak zraňujeme druhých. Posielaj nám do cesty tých, čo nás povedú k uzdraveniu. Máme nádej, že aj naše zranenia môžu byť zahojené.

Piaty deň - Odkázanosť na druhých: Ježišu, ako každé dieťa, aj Ty si bol odkázaný na druhých, na ich opateru, blízkosť a starostlivosť. Ani my nemôžeme byť jeden bez druhého. Potrebujeme Teba i seba navzájom. Zisťujeme, že nám nie je dobre, keď sme osamelí. Uzdravuj naše vzťahy, aby sme tak mohli vystupovať z našej izolovanosti a s radosťou sa vydávať druhým.

Šiesty deň - Hravosť: Ježišu, hravosť a fantázia určite patrili aj k Tvojmu detstvu. Stačí chvíľu pozorovať deti, aby sme pochopili, že hra je mnohokrát dôležitejšia, než „vážna“ činnosť. Kiežby sme vedeli byť tak naplno v prítomnom okamihu, ako je dieťa ponorené do hry. Kiežby sme sa inšpirovali pravdivosťou a nasadením hrajúceho sa dieťaťa. Kiežby sme si občas dovolili nebrať seba samých príliš vážne a dokázali snívať.

Siedmy deň - Slabosť: Ježišu, všemohúci Bože, iba láska Ťa mohla primäť k tomu, aby si prijal bezmocnosť a stal si sa slabým dieťaťom. Nikdy si nechcel používať násilie, pretože

srdce človeka sa nedá získať silou. Kiež nad svojou slabosťou nikdy nezúfame, veď vieme, že predsa k životu patrí. Učí nás trpezlivosti, modlitbe, pokore a múdrosti. A až ako slabí sa môžeme skutočne stretnúť s druhým človekom a nadviazať priateľstvo a dôveru.

Ôsmy deň - Dôvera: Ježišu, ako dieťa si sa celkom zveril do rúk Márie a Jozefa a rovnakú dôveru máš ku všetkým ľuďom, aj k nám. Niekedy zabúdame, že náš život je v dobrých rukách, nech sa deje čokoľvek. Sme premáhaní bezdôvodným strachom a obavami, ktoré nás zväzujú. Keď hľadáme na Teba, malého Kráľa, nemôžeme sa Ťa báť. Daj, nech je náš život nesený dôverou a nie strachom.

Deviaty deň - Rast: Ježišu, ako dieťa si rástol a silnel na tele i na duchu. Aj my sme pozvaní, aby sme dorastali do plnosti, ku ktorej si nás stvoril. Daj, nech sa nezastavujeme pri minulých chybách a krivdách, ale hľadáme na to, čo je pred nami. Nech objavujeme príležitosti, ktoré nám do života posielas, a dokážeme ich tvorivo využiť. Nech náš život môže rozkvitnúť do svojej plnej krásy.

Každý deň po zamyslení:

1. Otče náš..., Zdravas' ..., Sláva Otcu

2. Modlitba: *Pane Ježišu, stal si sa človekom a prežil si ľudský život od začiatku do konca. Ty nám dokonale rozumieš, bez toho, aby sme museli niečo hovoriť. Ty nás prijímaš, aj keď nie sme dokonalí. Ty sa k nám skláňaš, aby si nás pozdvihoval a urobil nás silnými a odvážnymi. Prosím Ťa, uzdrav naše srdce a naplň náš život pokojom, radosťou a nádejou. Lebo ty žiješ a kraľuješ na veky vekov. Amen.*

3. Korunka – 12 tajomstiev Ježišovho detstva

Korunka:

A Slovo sa Telom stalo. Otče náš ... 3 krát

A Slovo sa Telom stalo a prebývalo medzi nami

Zdravas, Mária... 12 krát, postupne sa vkladajú nasledujúce tajomstvá Ježišovho detstva:

1. .. ktorý bol od vekov očakávaný ako Mesiáš
2. ...ktorý bol zvestovaný Panne Márii
3. ...s ktorým Mária navštívila Alžbetu
4. ...ktorý bol ohlásený vo sne Jozefovi
5. ...ktorý sa narodil v Betleheme
6. ...ktorému sa poklonili pastieri i mudrci od východu
7. ...ktorý bol obrezaný ôsmeho dňa
8. ...ktorý bol obetovaný v chráme
9. ...ktorý musel so svojou rodinou utiecť do Egypta
10. ...ktorý žil skrytým životom v Nazarete
11. ...ktorý bol znovu nájdený v chráme
12. ...ktorý rástol na duchu i na tele a bol milý Bohu aj ľuďom

Sláva Otcu...

Spracovala: Alena Perželová

ROK 2023 – ROK SVIATOSTÍ KRSTU A BIRMOVANIA V ROŽŇAVSKEJ DIECÉZE

Prinášame Vám III. katechézu k Roku sviatostí krstu a birmovania:

ÚVOD DO KATECHÉZY VELKÁ NOC

Velká noc je najstarším a najvýznamnejším sviatkom kresťanského cirkevného roka, počas ktorého si pripomínáme umučenie, smrť a zmŕtvychvstanie Pána Ježiša. Slávi sa vždy prvú jarnú nedeľu po splne mesiaca, čo môže pripadnúť na jednu z nedeľ od 22. marca do 25. apríla. Nadväzuje na židovské Velkonočné sviatky – Paschu, ktoré sa slávia od 14. do 21. dňa v mesiaci nisan (naš marec až apríl) na pamiatku oslobodenia izraelského národa z egyptského otroctva. Vysvetlenie pôvodu názvu „Velká noc“ treba hľadať v časoch židovského otroctva v Egypte. Faraón nebol ochotný prepustiť izraelských otrokov, a preto Boh dopustil na krajinu desať rán. Až po poslednej z nich, keď zomreli všetci prvorodení, faraón prepustil zotročený ľud. Židov, ktorí pomazali veraje svojich dverí krvou baránka, sa táto pohroma netýkala, a anjel smrti ich obišiel. Baránok je preto symbolom Ježiša Krista, ktorého krv nás všetkých zachránila od večného zatratenia. Ako sa ďalej uvádza vo Svätom písme, po vyslobodení z Egypta previedol Boh ľud na čele s Mojžišom cez Červené more, ktoré rozdelil a vysušil (liturgické čítanie, ktoré nie je možné vynechať pri bohoslužbe slova Velkonočnej vigílie). Toto sú veľké Božie skutky, ktoré urobil počas jednej noci pre svoj ľud, preto Izraeliti nazývali túto noc veľká. Prechod z otroctva do slobody (pésah), sa v plnej miere uskutočnil Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním, keď sme prešli z hriechu do života v Božej milosti.

KATECHÉZA AKO DOSIAHNUŤ SPÁSU

Spása je ponúknutá všetkým ľuďom, preto Ježiš po zmŕtvychvstaní posielal učeníkov, aby šli do celého sveta, hlásali evanjelium a krstili. Pretože Boh „chce, aby boli všetci ľudia spasení a poznali pravdu“ (1 Tim 2, 4). V evanjeliu Ježiš hovorí: „Kto uverí a dá sa pokrstiť, bude spasený“ (Mt 28, 19). Pri krste ponorenie do vody naznačuje smrť hriechov krstenca, tak ako Kristus svojou smrťou zničil hriech. Vo vynorení sa zas naznačuje vzkriesenie krstenca k novému životu, tak ako aj Kristus po svojej smrti vstal z mŕtvych

oslávený. Krst je teda účasťou na veľkonočnom tajomstve. Východná teológia preto nazýva krst aj „malé zmŕtvychvstanie“. Ten, kto prijal krst, sa spája s Ježišom, čo má odzrkadľovať aj jeho osobný život. Cirkev, ktorá má plnosť prostriedkov spásy je cestou ku spásu tým, že nám vysluhuje sviatosti. Okrem sviatostného krstu poznáme ešte krst krvi – ten podstupujú mučeníci, ktorí položili život za vieru skôr ako prijali krst. A krst túžby, ten sa týka ľudí, ktorí sa pripravovali na krst, túžili po krste, ale zomreli skôr, ako ho mohli prijať. Oba majú účinky krstu, hoci nie sú sviatostou (porov. KKC 1258).

A čo tí, ktorí nepoznali Krista a Cirkev?

Dodnes ľudí neopustila túžba žiť večne. Hľadajú liek na nesmrteľnosť, čo odzrkadľujú aj mnohé sci-fi filmy, v ktorých sa ľudia dávajú zmraziť, aby ich oživil v budúcnosti, keď vedci vynájdu liek na ich ochorenie. Dnes to už nie je to len knižný či filmový námet, ale aj realita. Človek v sebe nesie túžbu po večnom šťastí, ktorá je vlastne túžbou po Bohu. Keby ľudia uverili, že krst je skutočne potrebný pre spásu, keby uverili, že v Ježišovi majú večný život, našli by to, čo v hĺbke srdca hľadajú. Boh im to ponúka v každom okamihu a dokonca celkom zadarmo. On totiž už za nás zaplatil! Tí ľudia, čo bez vlastnej viny nespoznali Kristovo evanjelium a jeho Cirkev, ale s úprimným srdcom hľadajú Boha a pod vplyvom milosti sa snažia skutkami plniť jeho vôľu, poznanú hlasom svedomia, môžu dosiahnuť večnú spásu (porov. KKC 847). Svätý Pavol vo svojom liste Rimanom píše, že aj pohania môžu žiť podľa Božej vôle, pretože majú požiadavky zákona vpísané vo svojich srdciach, čo im dosvedčuje svedomie (porov. Rim 2, 14-15). Sv. Ján Pavol II. hovorí, že cez svedomie sa k človeku prihovára Boh, že „svedomie je prvým zo všetkých Kristových zástupcov“. Teda pre tých, čo ešte nespoznali evanjelium, je na ich spásu potrebné žiť podľa úprimného svedomia a zachovávať prirodzený zákon. A Ježiš nám o týchto ľuďoch, ktorí nemohli byť pokrstení, hovorí, že nás môžu nakoniec i predbehnúť: „Hovorím vám, že prídu mnohí od východu i západu a budú stolovať s Abrahámom, Izákom a Jakubom v nebeskom kráľovstve“ (Mt 8, 11). A teda hoci Boh môže priviesť človeka rôznymi cestami k viere, Cirkev má povinnosť a právo evanjelizovať všetkých ľudí. (porov. KKC 848) Preto je na nás, kresťanoch katolíkoch, aby sme pred svetom vydávali svedectvo o našej viere a o Ježišovi, a stali sa takpovediac „živým evanjeliom“. Ako povedala Matka Tereza: najčítanejšie evanjelium je dnes to, ktoré žijeme!

LITURGIA OBNOVENIE KRSTNÝCH SLUBOV

Účastníci istého kurzu, ktorý mal za cieľ hlbšie poznanie Krista, sa následne vyjadrili v ankete, že popri cenných

prednáškach sa ich mimoriadne hlboko dotklo obnovenie si krstných sľubov – toto celkom osobné zrieknutie sa zlého a vedomé vyznanie viery pri zažatej sviečke. Túto skúsenosť môžeme mať všetci. Krst prijímame len jediný raz, je neopakovateľný. Opakovane môžeme obnoviť naše krstné sľuby. To, čo za nás pri krste vyslovili naši rodičia a krstní rodičia, môžeme potvrdzovať a obnovovať vo vlastnom mene. Zrušiť krst, alebo nechať sa „odkrstiť“ nie je možné.

Formálny úkon vystúpenia z Cirkvi nie je „odkrstenie“. Krstu sa ale nedá zbaviť. V priebehu dejín boli aj také snahy, že ľudia sa nechávali polievať býčou krvou v domnienke, že tak zmyjú zo seba krst. Pokrstiť sa môžeme iba raz a to naveky. Krst nám vtlačá tak nezmazateľný znak, že s nami ide do večnosti. Nieкто raz použil takéto prirovnanie: Ak nieкто nechce hovoriť materinskou rečou, môže sa naučiť inú, žiť v inej krajine atď. Ale ak by nieкто žiadal, že sa chce „odslovenčiť“ alebo „odtaliančiť“, akoby vymazať z mysle reč, ktorej ho naučila matka, bola by to rovnako nezmyselná, ako aj neuskutočniteľná požiadavka. Identitu, ktorú sme získali pri krste, nemožno už nikdy zmazať, či sme s ňou spokojní, alebo nie. Ak sa nieкто narodí a žije, nemôže to poprieť. Krst je tiež zrodzenie v nadprirodzenom rozmere života. Počas liturgie Veľkonočnej vigílie, keď si obnovíme krstné sľuby, môžeme za obvyklých podmienok získať úplné odpustky. Rovnako aj počas Rodinnej pobožnosti na výročie krstu a birmovania.

SVEDECTVO NÁVRAT DO BOŽEJ RODINY

Rehoľná sestra Briega McKenna, OSC v knihe Sila sviatostí podáva krásne svedectvo jednej matky na Floride, ktorej syn sa vzdialil od Cirkvi. Odvrátil sa od nej a mnoho rokov o ňom nepočula. Jedného dňa sa kňaz spýtal tejto matky: „Je váš syn pokrstený?“ Odpovedala: „Áno, určite je pokrstený.“ – „Teda viete, čo máte urobiť?“ povedal jej. „Vyhľadajte si formulu krstu, celý krstný obrad. Prečítajte si ho a v mene svojho syna obnovte krstné sľuby. Obnovte sľub, že sa zriekate satana a všetkých jeho zlých skutkov. Robte tak pre svojho syna vždy, keď sa budete zaňho modliť. Žiadajte o silu sviatosti jeho krstu. Poproste Krista, ktorý vidí vášho syna, nech je kdekoľvek na svete, aby v ňom pôsobila milosť krstu.“ O tri týždne, uprostred noci, tento chlapec zavolať svojej matke. Vzlykal: „Mami, neviem, ako mám opísať to, čo sa mi stalo.“ Potom jej vyrozprával, ako stretol v obchode niekoho, kto ho pozval na modlit-

bové stretnutie. V tejto atmosfére znovu objavil svoju vieru. Uvedomila si, že sa to stalo v čase, keď ho modlitbou obnovenia krstných sľubov prijímala opäť do Božej rodiny.

SYMBOLY KRSTU SYMBOL KRSTU - SVIECA

Prvé slovo Boha zaznamenané rukou svätopisca v Biblii je: „Bud' svetlo!“ (Gn 1, 3). Pán Ježiš o sebe povedal: „Ja som svetlo sveta“ (Jn 8, 12) a zároveň pripomína svojim učeníkom: „Vy ste svetlo sveta“ (Mt 5, 14). V tme iba tápeme, sme neistí a hrozí nám pád. Podobne je to v živote, ktorému chýba Boh. V úvode Jánovho evanjelia zaznieva smutné konštatovanie: „Pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, prišlo na svet. Bol na svete a svet povstal skrze neho, a svet ho nepoznal“ (Jn 1, 9-10). Na začiatku Veľkonočnej vigílie na Svätú (Bielu) sobotu po zotmení kráča kňaz so zažatou veľkonočnou sviecou kostolom ponoreným do tmy a trikrát spieva: „Kristus, svetlo sveta!“ Táto veľkonočná svieca má názov paškál, od lat. slova „Pascha“, odvodeného od spomínaného hebrejského výrazu „Pesach“. Paškál symbolizuje vzkrieseného Krista. Preto pri krste zapáli kňaz krstnú sviecu práve od paškála a odovzdá ju rodičom a krstným rodičom so slovami: „Prijmite svetlo Kristovo“ a pokračuje: „Vám sa zveruje toto svetlo. Dbajte o to, aby vaše dieťa vždy kráčalo vo svetle Kristovom ako dieťa svetla...“ Čo sa to vtedy deje? Kňaz symbolicky odovzdáva Krista a prosí rodičov, aby Kristus natrvalo prebýval v ich rodine, aby svetlo jeho prítomnosti v rodine nikdy nezhaslo. Môžeme sa pýtať, prečo práve svieca je symbolom Krista. Je to jednak preto, že dáva svetlo a teplo, ale aj preto, že zháraním sa svieca pomaličky stráca. Je to symbol sebaobetovania Krista, ktorý vydal svoj život v láske pre nás a pre našu spásu. Aké by to bolo, keby na celom Slovensku na nejaký čas vypadol elektrický prúd a naše domácnosti by zostali bez umelého osvetlenia. My kresťania, by sme tento čas snáď preklenuli tak, že by sme sa zhromaždili pri požehnanej sviečke a spoločne by sme sa modlili. A tak išli spať. Naše rodiny by boli naplnené hlbokým, dnes už takmer nepoznaným pokojom. Nemusíme čakať, kým nás odpoja od elektriny na to, aby sme zakúsili premieňajúcu moc stíšenia sa v modlitbe a zrieknutia sa dlhého vystavovania sa zlému žiareniu – sledovaniu televízie, či internetu. Ak sa naučíme tieto prostriedky správne a selektívne používať, nielen že urobíme dobre svojmu zdraviu, ale Kristovo svetlo bude môcť naplno zažiarit v našich rodinách.

PRE RODIČOV KONKRÉTNE KROKY

1. Položte dnes na čestné miesto Vašu krstnú sviecu, prípadne krstné sviece aj ostatných členov Vašej rodiny. Zažnite ich a pomodlite sa pri nich Žalm 27: Pán je moje svetlo a moja spása.
2. Skúste navečer vo Vašej domácnosti na nejaký čas všetko zhasnúť, vypnúť a odpojiť (TV, mobil, počítač, elektrické svetlo...). Zostaňte najskôr iba v tme a potom sa pri svetle sviečky spolu pomodlite.

3. Prečítajte si zo Svätého písma 1. kapitulu Knihy Genezis o stvorení sveta a človeka. Poďakujte Bohu za dar života, ktorý nám udelil prostredníctvom našich rodičov. Boh stvoril každého zázračne a každý z nás je jedinečný Boží originál.

4. Budte vo svojom okolí svetlom svojim úsmevom, vypočutím, blízkosťou, pomocou, teplom svojej dobroty. Niekedy stačí drobná pozornosť, ako dokazuje toto krátke ale výstižné video:

<https://www.youtube.com/watch?v=A6PWu3EH7Xw>

UŽITOČNÉ LINKY NA PREHLBENIE TÉMY

Katechizmus Katolíckej cirkvi:

<https://dkc.kbs.sk/dkc.php?in=kkc1212>

Katechézy o sviatostiach:

<https://www.youtube.com/@Katechezy>

3MK - 3 minúty katechizmu:

https://www.youtube.com/watch?v=_gfwSqeIUBA&t=2s

Prevzaté z oficiálnej stránky Biskupstva Rožňava www.burv.sk

GODZONE TOUR 2023

Godzone tour je evanjelizačný projekt, ktorý vznikol ako služba katolíckeho spoločenstva mladých ľudí, ktorí túžili ohlasovať radostné evanjelium Ježiša Krista, pretože im zmenilo život. Hlavným zameraním projektu Godzone je práve evanjelizácia mladých na Slovensku a Česku. Túžbou a víziou tejto služby je priniesť prebudenie, zjednotenie, motiváciu a povzbudenie. Vieme, že tento svet potrebuje počuť silné posolstvo evanjelia a Godzone ho chce priniesť spôsobom, ktorý zasahuje – atraktívnym, kreatívnym a moderným.

Každý ročník nesie nejaké motto. Tohtoročné bolo: „Nebojte sa!“ Motto vychádza zo state o Dávidovi a Goliášovi. Goliáš, ktorý bol udatný a vycvičený vojak, sa deň čo deň posmieval Izraelskému vojsku. Vplývalo to na nich tak, že nikto nemal odvahu postaviť sa mu tvárou v tvár v boji. Napokon prišiel Dávid – malý pastier, ktorý bol ryšavý, mal krásne oči a peknú postavu (1Sam 16, 12). Napriek tomu, že nebol skúsený vojak dokázal poraziť tohto obra, lebo išiel proti nemu s Božou mocou. Častokrát sa aj my nachádzame v situáciách, kedy musíme čeliť našim osobným „Goliášom“, ktorí nás zastrášujú. Prežívame strach z budúcnosti, odmietnutia, sklamania, neprijatia, zlyhania, zrady, strach o svojich blízkych a podobne. Všetci sme pozvaní k tomu, aby sme boli ako Dávid, veď Nový Zákon hovorí, že sme nedostali ducha otroctva, aby sme sa museli zasa báť, ale dostali sme Ducha adoptívneho synovstva, v ktorom voláme: „Abba Otče!“ (porov Rim 8, 15)

Godzone tour sa v tomto roku uskutočnilo v šiestich mestách – v Prešove, Žiline, Zlíne, Brne, Bratislave a Banskej Bystrici. Turné sa zúčastnilo 25 259 účastníkov a 320 dobrovoľníkov, ktorí zabezpečovali nielen hladký priebeh každého večera ale aj starostlivosť o ostatných dobrovoľníkov, vykonali rôzne dobročinné diela v danom meste (napr. v domovoch sociálnych služieb), pozývali žiakov a študentov na školách, či priamo na uliciach oslovovali mladých ľudí, aby prišli na večerný program.

Program je spojením hudby, divadla, svedectiev, povzbudení vo viere a modlitby. Účinkujúci niekoľko mesiacov zostavujú a nacvičujú program. Všetko sa to deje v atmosfére modlitby. Program je zameraný hlavne na to, aby sa účastníci mohli stretnúť so základným posolstvom evanjelia a osobne vstúpiť do Božej prítomnosti (odtiaľ je odvodený názov Godzone) prostredníctvom modlitby chvál.

Túžbou organizátorov je, aby sa skúsenosť s dobrotou Otca neobmedzila iba na jeden večer. Ak chcú, aby to krásne, čo zažili v Božej prítomnosti pokračovalo, vždy na záver pozývajú mladých, aby tam, kde sú, sa začlenili do spoločenstva; aby si našli duchovnú rodinu. Pre všetkých kresťanov je dôležité, aby žili spoločne svoju vieru v Ježiša. Sami organizátori žijú v kresťanských spoločenstvách. Tento rok to omnoho viac zdôraznili, nakoľko im prichádzali odkazy od mladých, že v ich okolí nič nefunguje hoci by chceli niekde patriť. Dostali svedectvo od jedného mladého dievčaťa, ktoré najprv uverilo v Ježiša na takejto akcii, rozhodla sa žiť vieru, ale keďže doma nemala duchovnú rodinu, tak sa rýchlo stratila vo viere. Aj počas programu zazneli rôzne svedectvá ľudí o tom, čo pre nich znamená spoločenstvo a duchovná rodina. Jeden z účinkujúcich, ktorý ako -násť ročný vyrastal na ulici, bral drogy atď., hovoril, že v tej partii, ktorú mal, by sa za neho nepostavili jeho kamaráti, ale ak by nastali problémy, každý by kryl svoj vlastný chrbát. Teraz, v kresťanskom spoločenstve vie, že môže hocikomu z nich zavolať aj o polnoci a budú robiť to, čo je v ich silách, aby mu pomohli.

Hovorí sa, že je lepšie jedenkrát zažiť ako stokrát počuť. A to isté platí aj o Godzone tour.

Ondrej Michalec, kaplán

SPOLOK SV. VOJTECHA

história a súčasnosť

V dnešnom zrýchlenom kolebehu života sa ani nestačíme zamyslieť nad historickými udalosťami, ktoré sa udiali „dávno“, ale majú vplyv aj na náš dnešný život. K takýmto udalostiam patrí aj založenie Spolku svätého Vojtecha, ktorý vydáva Pútnik svätovojtešský a rôzne náučné knihy.

Spolok sv. Vojtecha (SSV) prispieval od svojho vzniku k pozdvihnutiu kultúry a tiež jazyka slovenského národa. Bol založený 14. 9. 1870, kedy sa konalo Prvé valné zhromaždenie v Trnave. Okolnosti vzniku SSV boli veľmi, veľmi ťažké a udialo sa to vďaka 14 ročnej vytrvalosti, prezieravosti, húževnatosti a prekonávanie mnohých ťažkostí Dr. Andreja Radlinského. Andrej Radlinský nikdy nestál na čele SSV, bol však jeho doživotným podpredsedom. Vydávaním Pútnika SSV a kníh v slovenskom jazyku sa náš národ utvrdzoval v náboženskom a mravnom živí a tiež v kultúre a jazyku slovenského národa.

Pútnik svätovojtešský je aj dnes pre mnohých dôležitou súčasťou životného rytmu. Sprewádza celé generácie slovenských veriacich. V období 1948-1989 vychádzal v obmedzenom počte. V Rimavskej Sobote sa rozširoval vďaka neúnavnému starému pánovi Kubíkovi, ktorý ho donášal osobne do vybraných rodín – vždy na bicykli, najčastejšie v sychravom alebo daždivom počasí. Vždy mal pri sebe len jeden exemplár, aby nevzbudzoval pozornosť.

V priebehu roka 1990 som sa stala jednatelkou SSV a mali sme 59 členov. Postupne sme členskú základňu rozširovali. V roku 1998 sme mali už 67 členov, v roku 2008 to už bolo 87 členov. Staršia generácia odchádza a mladší nejavia záujem, takže v tomto roku máme 71 členov. Chcem podotknúť, že aj Katolícke noviny, ktoré zastupujem od decembra 2006, majú klesajúci počet odberu. V roku 2006 to bolo 110 kusov týždenne, dnes je to 25 kusov. Aj keď pripúšťam, že mnohé rodiny si zabezpečujú odber novín priamo domov, myslím, že tých 25 kusov je málo.

Drahí bratia a sestry, aj tento rok sme okrem Pútnika SSV dostali hodnotné CD, knihu a kalendár so zľavami. Je veľmi potrebné, aby sme zachovali „Dedičstvo otcov“ aj v dnešných pohnutých časoch. Aby sme aj dnes v publikáciách SSV nachádzali poznanie, povzbudenie, posilnenie viery a každodennú radosť, tak ako to odporúča Ivan Sulík, riaditeľ Spolku sv. Vojtecha.

Katarína Žolnírová, Jednatelka SVV

To fakt? To naozaj?

Ordinár Ozbrojených síl a ozbrojených zborov SR Mons. František Rábek požehnal 10. novembra pozemok na stavbu ekumenického kostola Jána Pavla II. v Demänovskej doline. Ide o stavbu, ktorá je navrhnutá ako celodrevená konštrukcia systémom klasického zrubu. Základný kameň kostola požehnal 15. septembra 2021 v Šaštíne pápež František. Realizáciu projektu obec plánuje na jar v roku 2024. Demänovská Dolina je jednou z najmladších obcí na Slovensku a doteraz tu nestál žiaden kostol ani kaplnka.

Tolko z tlačovej správy KBS...

Na internetovej stránke „Jasná pre veriacich“ možno zhladiť počítačovú vizualizáciu projektu, a to tak exteriéru, ako aj interiéru. Zvonka to pripomína zabudnutý kostolík niekde na severe Európy. Vnútro kostola pôsobí smutno až desivo (ale možno je to len tým počítačom). Niet tu ani stopy po Radosti v Pánovi, niet tu stopy ani po Bohostánku. K čomu vedie takáto aktivita? Čoho symbolom sa má stať tento chrám? Máme sa ako katolíci vzdať svojej viery? Máme tápať v ekumenickom chaose? Úlohou „našej“ svätej omše je prinášať obeť Pánu Bohu a privádzať veriacich ku spáse. Čo katolíkov dá umelo vytvorená ekumenická – spoločná, kolektívna pobožnosť? Útechu z blúdenia vo viere?

Zdroj: www.tkkbs.sk, www.jasnapreveriacich.sk

Spracovala: Alena Perželová

Pesničky, ktoré v JKS nenájdete:

Vianoce, narodenie Spasiteľa - to je pre svet tá najlepšia novina, radostná zvesť.
Radostná zvesť je aj názov piesne, ktorej text Vám prinášame tentokrát:

Radostná zvesť

1. Radostná zvesť ozýva sa, Spasiteľ je tu.
V tejto noci z Božej moci zjavil sa svetu.
Vstaňte aj vy, nemeškajte, súri posla hlas,
cestu k nemu vám ukáže novej hviezdy jas.

**R: Pozdvihnite zrak, Boh vám dáva znak,
tak sa k nemu, zrodenému cestu dozviete.**

**V Ňom je sloboda, sila, zmier, zhoda,
čistým okom Ho v hlbokom taji uzriete.**

2. Posol radí zanechajte rýchle tmavú noc,
vykročme hneď,

Boh vám núka svetlo na pomoc.
Hodina už spásy aj vám práve odbila,
nikdy viac sa nenavrátí milosti chvíľa.

Betlehemske svetlo

Aj tohto roku, už po 34. krát prišlo na Slovensko Betlehemske svetlo - symbol lásky, nádeje, symbol radostnej zvesti. Kým sa však rozžiaria lucerny a lampáše v našich kostoloch a domácnostiach, prekoná vzácny plamienok poriadny kus cesty.

Betlehemske svetlo sa odpaľuje z plameňa, horiaceho v Bazilike Narodenia Pána v Betleheme, teda na mieste, kde sa narodil Pán Ježiš. Odtiaľ ho v predvianočnom čase skauti roznesú medzi milióny ľudí po celej Európe, ale aj do niektorých amerických krajín. Aj keď slovo „roznesú“ znie tak veľmi jednoducho a bezproblémovo, v skutočnosti je svetlo dopravené lietadlom do Viedne a potom, spravidla po železnici sa šíri ďalej.

Ku koncu novembra sa vydajú skupiny pútnikov na čele s Dieťaťom svetla do Betlehema. Tu Dieťa svetla odpáli a letecky prinesie do Európy – do Rakúska malý tichý plamienok symbolizujúci radosť a pokoj Vianoc. Betlehemske svetlo sa odpaľuje na slávnostnej ceremónii v jednom z viedenských kostolov. Od roku 2013 ho cez hranice prináša najlepšia skautská družina v aktuálnom roku, tzv. Družina roka. Po odpálení prichádza Svetlo priamo na Slovensko. Slovenskí skauti odovzdajú Svetlo skautom z Poľska, aby mohlo putovať ďalej cez Pobaltie, Rusko až na ďalekú Sibír. Tradícia vznikla už v roku 1993 a v roku 2016 sa po prvýkrát uskutočnilo odovzdanie ukrajinským skautom v Užhorode. Tradične prvou zastávkou po prekročení slovenských štátnych hraníc pre odovzdanie Betlehemskeho svetla je Prezidentský palác. Následne skautské posádky rozvážajú svetlo po celom Slovensku. Skauti počas predvianočných dní roznášajú Betlehemske svetlo po kostoloch, domovoch dôchodcov, detských domovoch, prinášajú ho na radnice, k jasličkám a na množstvo tradičných aj nevedných miest.

Plamienok z Betlehema od roku 1993 žiari aj z pomyslenej strechy Slovenska, z observatória na Lomnickom štíte, kam ho každoročne vynášajú skauti z Podtatranskej skautskej oblasti. Na celom Slovensku sa postupne rozsvetujú svetielka ako články reťaze, aby na Štedrý deň, 24. decembra, vytvorili Reťaz Svetla, ktorá nás všetkých symbolicky spája. Takýto scenár cesty Betlehemskeho svetla sa v malých obmenách opakuje na Slovensku už od roku 1990.

Betlehemske svetlo má svoju dávnu históriu. Na prelome 11. a 12. storočia turecké kmene Sedžukov okupovali časť Malej Ázie a Blízkeho východu, kde sa narodil a zomrel Pán Ježiš. Znemožnili tak kresťanom navštevovať tieto, pre nich posvätné miesta. Preto zorganizovali rytieri na výzvu pápeža Urbana II. križiacke výpravy do Palestíny. Obsadili najskôr Betlehem a následne Jeruzalem. Križiaci uskutočnili celkovo 8 výprav, no len jednej sa podarilo dostať až do Jeruzalema. Jeden mladý križiak sa v tom čase zapriahol, že ak sa vráti, prinesie do svojho rodného mesta Florencie plamienok ohňa z betlehemskej Baziliky. Z križiackych výprav sa však vrátil len málokto; v Palestíne okrem vojnových nebezpečenstiev hrozili aj cudzokrajné choroby. Po troch rokoch, tesne pred Vianocami roku 1099 dorazili mladí križiaci do Florencie, na ich čele stál jeden nesúci zapálenú sviecu s plameňom. Všetci prisahali, že plamienok je skutočne z Betlehema a onen mládenec ho niesol v čase i nečase po púšti i mori, len aby splnil svoj sľub. Sviecu umiestnili v kostole, odkiaľ si potom svetlo odpaľovali ostatní obyvatelia. V stredoveku to bol prvý a posledný plameň z údajného Kristovho rodiska.

Betlehemske svetlo a tradícia spojená s ním, ako ju poznáme my, má však oveľa mladšiu históriu. Novodobá história Betlehemskeho svetla začala v roku 1986 ako projekt rakúskej verejnoprávnej televízie ORF. Akcia vznikla ako podporná aktivita vianočnej zbierky, ktorú televízia organizovala pre postihnuté deti. Pred Vianocami poslali do Betlehema lietadlom telesne postihnuté dieťa, ktoré v Bazilike Narodenia Pána odpálilo z večného svetla plamienok a lietadlom ho prinieslo späť do Linzu. Tam sa ho ujali miestni skauti, ktorí ho začali roznášať do ostatných častí Rakúska. Po roku 1989, sa tento zvyk rozšíril aj do ostatných krajín susediacich s Rakúskom.

Spracovala Alena Perželová

*“A ty, Betlehem, v judejskej krajine,
nijako nie si najmenší medzi
poprednými mestami Judey,
lebo z teba vyjde vojvoda, ktorý
bude spravovať môj ľud, Izrael.”*

(Mt 2, 6)

BIBLICKÝ ZEMEPIS

Naším cieľom putovania vo vianočnom čísle Hlasu Srdca bude Nazaret – domov Svätej rodiny, miesto kde archanjel Gabriel zvestoval Panne Márii, že porodí Ježiša, ktorý podľa evanjelií prežil v Nazarete časť svojej ranej mladosti. Napriek tomu, že mesto sa začína spomínať až v Novom zákone, archeologické výskumy dokazujú, že osídlenie v týchto končinách bolo už pred viac ako 5 000 rokmi.

Nazaret leží asi 25 kilometrov od Galilejského jazera a 9 kilometrov od vrchu Tábor. Pri zrode štátu Izrael malo mesto podľa návrhu OSN zostať na území arabského štátu, no po prvej arabsko-izraelskej vojne izraelskými vojakmi. veliteľ Ben Dunkelman dostal príkaz vysídliť arabské obyvateľstvo z Nazaretu, no rozkaz nevykonali a tak tu prevažuje nežidovské obyvateľstvo.

V časoch, kedy žil Pán Ježiš, bol Nazaret len malou osadou. Dnes je jedno z najvýznamnejších centier izraelských Arabov a označuje sa aj ako „hlavné arabské mesto“ Izraela. Pre palestínskych občanov Izraela, ktorí tvoria približne 20 percent celkového počtu obyvateľov židovského štátu, je Nazaret dôležitým kultúrnym a politickým centrom a so 78 000 obyvateľmi arabského pôvodu aj najväčším väčšinovo arabským mestom Izraelského štátu. Kresťania tvoria približne štvrtinu obyvateľstva. V meste počuť najviac arabčinu, ale ak by ste zatúžili po hebrejčine, tou sa hovorí najmä v novej časti mesta Nazaret Illit. Všetko dôležité sa v Nazarete prepleťá s hlavnou tepnou mesta pomenovanou po pápežovi Pavlovi VI. Napriek ruchu hlavnej ulice je v ostatných častiach mesta pokoj, presne tak, ako sa na posvätné miesto patrí. Kvôli geografickým danostiam je Nazaret rozdelený do niekoľkých štvrtí a delí sa na dolné a horné mesto. Hore na najvyššom pahorku leží tesne vedľa seba moderná mešita so zlatou kupolou a hranatá kostolná zvonica ozdobená krížom. Kresťania a moslimovia tu žijú už stovky rokov v symbióze. Mnohí Arabi žijúci v Nazarete sú kresťania.

súčasný Nazaret

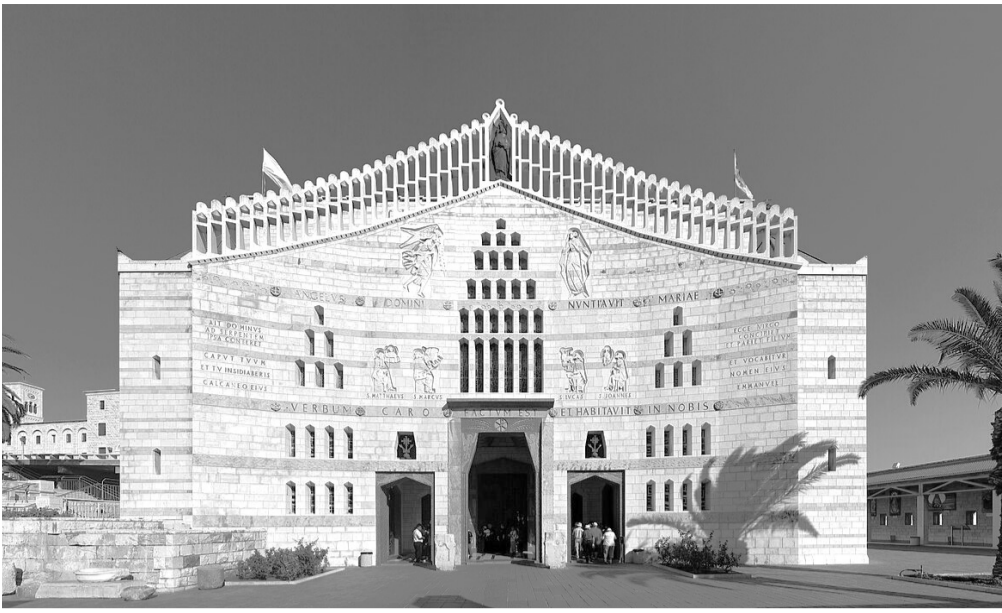
Nazaret je významným kresťanským pútnickým miestom. Symbolom mesta, zahrnutom aj v jeho pečati, je Máriina studňa, ktorá bola v roku 2000 zrenovovaná. Spája sa s ňou udalosť zvestovania Márii o tom, že porodí Božieho syna. Podľa jednej z verzií došlo k stretnutiu Márie a archanjela Gabriela pri prameni, z ktorého naberala vodu. Námestie so studňou sa stalo aj kultúrnym a kulinárskym centrom, okolo ktorého sú sústredené príjemné

reštaurácie s chutným jedlom a vínom z Galilei. Oblasť je okrem vína známa aj olivovým olejom, čo prezrádzajú aj olivovníky nasadené v okolí studne. Aj keď dnes neprúdi v studni voda, miestni si spomínajú na to, ako jej staršia generácia pripisovala liečivé účinky. Prameň zastrešuje grécky ortodoxný chrám Zvestovania. Súčasný chrám má približne 250 rokov, aj keď na tomto mieste bola staršia, no nedochovaná stavba. Rovesníčkou chrámu je Biela mešita a je jednou z najstarších a najvýznamnejších mešít v Nazarete. Námestie so studňou sa spája schodiskom s ďalším námestím, ktorého dominantou je kostol sv. Gabriela, ktorý je ortodoxným svätostánkom s pôsobivým ikonostasom.

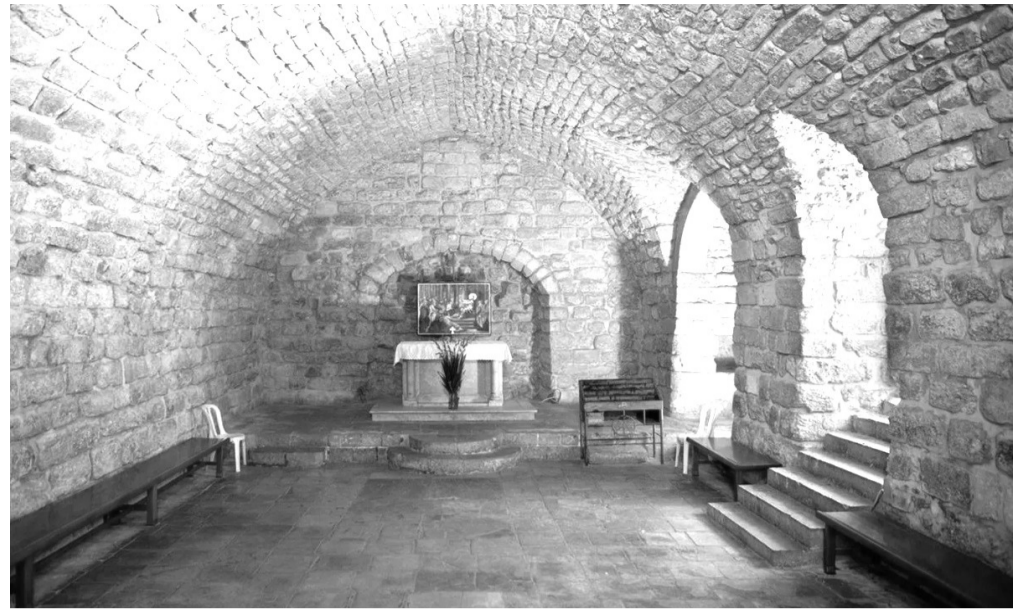

Máriina studňa

Najdôležitejším historickým a pútnickým kresťanským miestom Nazareta je bazilika Zvestovania, ktorá leží na najvýznamnejšom mieste mesta. Stavba nepochádza z dávnych čias. Jej obrovská zašpicatená kupola je ikonou celého Nazaretu. Bola dokončená v roku 1969, ale jej história siaha ďaleko do minulosti. Jedna z prvých vecí, ktorá zaujme pri príchode na vstupné nádvorie, sú mozaiky zobrazujúce Máriu v rôznych štýloch, typických pre krajinu, z ktorej pochádza. Môžeme tam nájsť aj slovenskú verziu, ktorá je vystavená na pravej strane od vchodu. Najväčší „poklad“ tohto chrámu sú zvyšky stavby, ktorú zastrešuje jeho dolná časť. Práve na tomto mieste mal byť dom Márie a zároveň aj miesto zvestovania. Prvý chrám tam mohol stáť už v 4. storočí počas panovania cisára Konštantína Veľkého a vieme aj o chráme z dôb križiackych výprav, no turbulentné obdobie završila práve výstavba imponantnej stavby, ktorá je dnes pod správou františkánov. V dolnej časti môžeme prísť k prednej časti jaskyne so zachovanými stĺpmi zo starších chrámových

bazilika Zvestovania

synagóga, v ktorej kázal Pán Ježiš

stavieb. V hornej časti chrámu máte vďaka otvoru výhľad a väčšie prepojenie s domom, v ktorom mala prežiť svoje detstvo Mária. Z druhého poschodia sa dá vyjsť von na nádvorie, kde sa za stromami ukrýva kostol sv. Jozefa. Tu mal mať kedysi Jozef svoju tesársku dielňu, ktorá tiež vstúpila do nesmrteľných dejín.

Staré štvrte Nazaretu sú lákavým miestom, hoci turistov tu človek veľmi nestretne. Pripomínajú labyrint, pretože tu nie je takmer žiadne dopravné značenie a na križovatke sa človek rozhodne, kam sa vyberie. Kamenné cestičky stú-

pajú, klesajú a zdá sa, akoby ani kúsok starého mesta nebol postavený na rovine. Súčasťou štvrtí je aj krásny živý souk (trhovisko) plný rozličného tovaru. Na trhovisku sa objaví brána ozdobená dvomi krížmi a za nenápadným vstupom stojí stará židovská synagóga. Tu mal kedysi kázať Kristus a miestni ho chceli zabiť zhodeným zo skaly, pretože sa im zdalo, že prekročil zažívané stálosti. Od tej doby hovoríme, že doma nie je nikto prorokom.

Alena Perželová

STALO SA ...

Prinášame vám prehľad akcií, ktoré sa udiali nielen v našej farnosti v uplynulom období.

O niektorých akciách sa dočítate aj viac z článkov v časopise.

◆ DIECÉZNE STRETNUTIE MLADÝCH ROŽŇAVSKEJ DIECÉZY S OTCOM BISKUPOM MONS. STANISLAVOM STOLÁRIKOM

Sobota 25. 11. 2023 bola plná napätia. Ráno o 9:00 h sme nastúpili do autobusu, ktorý objednal náš Vsdp. dekan Rastislav Polák. Autobusom sa viezli aj mladí z Hrachova. Sprevádzali nás páni kapláni Ondrej a Tomáš a pán farár z Hrachova vdp. Myroslav Ščerban. Cieľ cesty bola Cinobaňa, kde sa nachádza diecézna svätyňa Božieho milosrdenstva.

Stretnutie začalo modlitbou posvätného ruženca, pokračovalo sv. omšou – hlavným celebrantom bol otec biskup Mons. Stanislav Stolárik. Vyzval mladých, aby boli „radostnými svedkami nádeje“. Sestričky z Kongregácie sestier Matky Božieho milosrdenstva pripravili katechézu o Božom milosrdenstve. Zaujímavé bolo stretnutie s františkánmi – bratom Filipom, Eliášom a Arnoldom a tiež svedectvá mladých zo svetových dní mládeže v Lisabone.

Všetkých nás potešilo chutné občerstvenie, veď od rána bolo ďaleko. Spoločná modlitba Korunky Božieho milosrdenstva ukončila toto krásne podujatie.

Ďakujeme všetkým, ktorí nám umožnili prežiť zaujímavé stretnutie s otcom biskupom Stanislavom a utužiť vzťahy s mládežou našej diecézy, či s kňazmi, ktorí pôsobia v diecéze.

Jakub a Filip Kántorovci

◆ DOBRÁ NOVINA 2023; VYSIELACIA SVÄTÁ OMŠA, FILAKOVO 10.12.2023

Nádherný barokový kostol vo Filakove, ktorý spravujú františkáni, privítal v nedeľu 10. decembra 2023 asi 250 veriacich z Rožňavskej diecézy. Bola to predovšetkým mladá generácia sprevádzaná rodičmi a ďalšími „dospelákmi“, ktorí dostali požehnanie na koledovanie Dobrej noviny počas vianočných, novoročných a trojkraľových sviatkov.

Privítal nás františkán gvardián páter Filip, sprevádzaný svojimi spolubratmi. Hlavným celebrantom bol generálny vikár našej rožňavskej diecézy Mons. Rastislav Polák. Atmosféra počas sv. omše i po nej na pohostení bola radostná a na tvárach detí bola spokojnosť.

Po veselých pesničkách s „ukazovačkami“ si deti v tvorivých dielnach na pamiatku vyrobili hviezdy.

Veronika Kántorová

◆ SVÄTÝ MIKULÁŠ OPĚŤ V RIMAVSKEJ SOBOTE

Veru tak, rok s rokom sa stretol a deti sa aj tohto roku tešili na stretnutie so svätým Mikulášom. Snažili sa byť celý rok dobré, alebo tie, ktorým sa to akosi nedarilo, pridali „v добрôte“ aspoň pár dní pred jeho príchodom – a dočkali sa.

V stredu 6. decembra po večernej svätej omši (ktorá bola podľa pána dekana bonusová detská svätá omša na počesť sv. Mikuláša), konečne prišla netrpezlivo očakávaná chvíľa – sv. Mikuláš zavítal do nášho kostola. Prihovoril sa deťom najprv ľúbozvučnou taliančinou, keďže prišiel práve z Ríma od Svätého Otca, ale ďalej pokračoval pekne po slovensky. Porozprával deťom o svojom živote pred 1700 rokmi, tu na Zemi a aj o tom, že dnes už žije v nebi. Na všeličo sa deťúreniec vypytoval, tie mu z vďaky zaspievali aj zarecitovali. No a nakoniec ich obdaroval balíčkami s milovanými sladkosťami. Všetci sa potom spoločne pomodlili a sv. Mikuláš sa s deťmi rozlúčil, keďže sa ponáhlal do ďalšej farnosti. Všetci sa už tešíme na budúcoročné stretnutie.

O ostatných udalostiach našej farnosti sa dočítate bližšie na našej internetovej farskej stránke alebo farskom facebooku, kde okrem iného ponúkame aj aktuálnu ponuku obchodu Zdenka

Životopisy svätých v kocke

V aktuálnom čísle:

Svätá Terézia z Lisieux

Prečo práve svätá Terézia?:

Vianoce sú pred dverami a svätá Terézia z Lisieux nosila aj meno Terézia od Dieťaťa Ježiša a Svätej Tváre, alebo tiež Malá Terezka. Toto označenie má slúžiť na rozlíšenie od sv. Terézie z Avily, ale súčasne vyjadruje aj duchovnú cestu malej Terezky. V neposlednom rade treba pripomenúť, že v roku 2023 uplynulo 150 rokov od narodenia svätice.

Nuž teda, kto bola svätá Terézia z Lisieux?

Narodila sa 2. januára 1873 v Alençone vo Francúzsku (Alençon je mesto na severozápade Francúzska. S počtom 27 325 obyvateľov je to hlavné a zároveň najväčšie mesto departementu Orne v regióne Normandia) ako Marie-Françoise-Thérèse Martinová, posledné z deviatich detí Louisovi a Zélie Martinovým, veľmi zbožným rodičom, ktorí boli svätorečení v Ríme 18. októbra 2015. Štyria bratia zomreli ako deti. Ako štvorročnej jej zomrela matka, otec Louis sa po smrti manželky vzorne staral o svojich päť dcérok

za výdatnej pomoci ich tety. Všetkých päť dievčat vstúpilo do kláštora.

Terezkinu výchovu zveril najstaršej dcére Paulíne, ktorá bola od nej o dvanásť rokov staršia. Napriek svojmu mladému veku mala obdivuhodnú výchovateľskú metódu. Vôbec sestru nerozmaznávala, hoci ju mala veľmi rada. Vždy sa snažila o jednotu so svojim otcom, ktorý ju tiež pod-

poroval. Paulína roku 1882 vstúpila do karmelitánskeho kláštora. Terezka sa v tom čase usilovala byť vzornou kresťankou. Veľmi zbožne sa pripravovala na prvé sv. prijímanie. Počas troch mesiacov si poznačila do svojho denníka 818 obetí a 2773 dobrých skutkov. Na jej modlitby sa obrátil jeden na smrť odsúdený zločinec. Bola nesmierne šťastná. Hoci mala iba štrnásť a pol roka, chcela nasledovať svoje sestry Paulínu a Máriu do karmelitánskeho kláštora. O povolenie žiadala aj pápeža Leva XIII. O niekoľko týždňov po návšteve Ríma dostala správu, že jej biskup povoľuje vstup do karmelitánskeho kláštora.

Život v kláštore nebol ľahký. Posteľ sa skladala z troch dosák a slamníka. Mäso mohli jesť iba chorí. Predpísané boli pôsty a mlčanie. Terézia to však s radosťou prijímala. Každá postulanka mala uviesť, prečo vstúpila do kláštora. Terézia povedala: „Prišla som, aby som zachraňovala duše a najmä aby som sa modlila za kňazov.“ Aj keď mala iba pätnásť rokov, v kláštore ju nerozmaznávali, naopak, predstavení akoby skúšali jej vieru. Bolo to pre ňu ťažké, ale statočne to znášala. 8. septembra 1890 zložila večné sľuby ako Terézia od Dieťaťa Ježiša a od Najsvätejšej Tváre. Túžila ísť na misie do Vietnamu, no chatrné zdravie jej to

nedovolilo. Roku 1894 jej zomrel otec. Jej rodná sestra Celina vstúpila takisto do Karmelu a ďalšia sestra Leonia do kláštora Navštívenia Panny Márie.

Začiatkom roka 1895 na rozkaz predstavenej matky Agnesy (jej vlastnej sestry Paulíny) začala písať Terézia svoj životopis, ktorý nazvala Dejiny duše. Tam napísala pamätné slová: „Mojím povolaním je láska. Chcela by som Ježiša milovať tak vrúcne, ako ho ešte nikto nemiloval. Najmenší úkon lásky osoží Cirkvi viac ako všetky ostatné skutky dovedna.“ Svojej sestre napísala: „Ak sa chceš stať svätou, nemaj iný cieľ, ako robiť Ježišovi radosť v maličkostiach!“ Ona sama bola v tom vzorom. Trpezlivo znášala dennodenné šuchotanie a vyrušovanie istej sestry, ktorá sedela vedľa nej v kaplnke alebo pri praní s pokojom zniesla striekanie špinavej vody do tváre, ktoré spôsobila iná sestra. Mnoho si vytrpela kvôli chudobnej strave, mala veľké žalúdočné bolesti. Trpela aj kvôli krutej zime, pretože v kláštore sa vôbec nekúrilo. Nikdy sa však nestážovala, iba na smrteľnej posteli o tom povedala predstavenej. Dostala tuberkulózu. Vykašľavala krv. Zomrela 30. septembra 1897 ako dvadsaťštyri ročná. Terezka, ktorá navonok pôsobila kludne a vyrovnane, trpela po celý svoj život stavmi úzkosti, dnes by sme povedali depresiami. Bola často týraná predstavou, že ju Boh opustil. Vždy znovu a znovu dokázala odolávať pokušeniu beznádeje. Svoje vnútorné i vonkajšie utrpenia obetovala za spásu hriešnikov. A oni to cítili a utiekali sa k nej. Mnohí mali dôverný vzťah k malej svätej a na jej príhovor dostali zvláštne milosti. Svoje zážitky so svätou Terezičkou mala aj svetoznáma šansonierka Edith Piaf, ktorá bola dieťaťom ulice a dlho sa živila prostitúciou. A predsa medzi ňou a sv. Terezkou existovalo zvláštne duchovné puto priateľstva.

Ako sv. Terezka predpovedala, spustila z neba po svojej smrti „dážď ruží“. V roku 1923 ju pápež Pius XI. vyhlásil za blahoslavenú a v roku 1925 za svätú. Ten istý pápež ju 14. decembra 1927 spolu so sv. Františkom Xaverským vyhlásil za hlavnú patrón-

ku misií, hoci na nich nikdy nebola a ani nepracovala. Pius XI. ju nazval „hviezdou svojho pontifikátu“. Jej portrét a relikviu mal stále vo svojej pracovni. Videl v nej „Božie slovo pre naše storočie“. Krátko pred oslobodením – 3. mája 1944 ju pápež Pius XII. vyhlásil za „druhú patrónku Francúzka, spolu so sv. Janou z Arku“. Dňa 19. októbra 1997 ju pápež sv. Ján Pavol II. vyhlásil za učiteľku Cirkvi pre jej význačnú doktrínu, napriek tomu, že okrem vlastného životopisu, niekoľkých úvah, básní, divadelných hier a listov nenapísala teologické diela.

Sv. Terezka o Božej spravodlivosti:

Sv. Terezka hovorí, že Pán Boh je absolútna spravodlivosť, teda spravodlivosť, ktorá neznesie žiadnu krivdu a ani nepôsobí žiadnu krivdu. Boh dobre vie z čoho sme stvorení, pamätá, že sme iba prach a predsa sa nad nami zmilúva ako Otec nad deťmi. My sami často nepoznáme najskrytejšie motívy svojich skutkov, ale on pozná, z čoho pramenia naše hriechy. Boh je Spravodlivosť, ktorá pôsobí, že duša sama v jeho prítomnosti vysloví súd nad sebou. Jeho Spravodlivosť sa nedá oddeliť od Lásky a Milosrdenstva, ani od Pravdy a Krásy. Boh je Krásna Spravodlivosť a Milosrdná Pravda. V Bohu každá dokonalosť dosahuje svoj absolútny vrchol a všetky tvoria nerozdielnu jednotu. Všetky dosahujú svoj vrchol v Božom bytí, ktoré je Láskou. Boh sám je súčasne Trestom i Odmenou. Pre tých, ktorí ho v poslušnosti jeho príkazom milovali, je nesmiernou Blaženosťou. Pre tých, ktorí milovali bezprávie a lož sa stáva nepríjemnou Výčitkou. Sv. Terezka hovorí: „a tá Spravodlivosť, čo desí tolké duše, je predmetom mojej radosti a dôvery“. Lebo Boh nie je schopný zla. Božia Spravodlivosť má byť predmetom aj našej radosti a dôvery. Ak milujeme Boha, ak po ňom túžime, On nám dá to, po čom túžime.

Sv. Terezka v liste otcovi Roullandovi okrem iného napísala: „*Moja cesta je cestou dôvery a lásky, nechápem duše, ktoré sa boja takého nežného Priateľa. Keď niekedy čítam isté duchovné spisy, kde sa dokonalosť opisuje*

je ako zdolávanie množstva prekážok a je ovenčená množstvom ilúzií, môj úbohý rozumček sa rýchlo unaví, zatvorím tú určitú knižku, nad ktorou si lámam hlavu a ktorá mi zatvrdzuje srdce, a vezmem si Sväté Písmo. A všetko sa mi osvetlí, jediné slovo otvorí mojej duši nekonečné obzory, dokonalosť sa mi zdá ľahká, vidím, že stačí spoznať svoju ničotu a odovzdať sa ako dieťa do Božieho náručia.“

Je to návod aj pre nás, ako sa uchrániť od depresie z rôznych súkromných zjavení, alebo aj z teologických traktátov, ktoré nevychádzajú z Božieho Slova, ale sú ovocím ľudskej namyslenosti. Ak zisťujeme, že nám nejaká kniha uberá z viery, nádeje a lásky, teda ako hovorí sv. Terezka, že nám zatvrdzuje srdce voči Bohu, vezmime do rúk Božie Slovo a všetko sa nám osvetlí. Božie Slovo je predsa radostnou zvesťou.

Vždy sa usmievať!

Svätá Terezka povedala: „Moja malá pomôcka spočíva v tom, že som vždy radostná, vždy sa usmievam; je úplne jedno, či padám alebo víťazím. Aj keď nechápem nič z toho, čo sa deje, usmievam sa a ďakujem.“

Svätá Terezka patrí medzi svätcov, ktorí dokazujú, že svätosť je povolaním každého jedného kresťana. Napriek svojmu krátkemu životu nám zanechala veľmi inšpirujúcu malú cestu svätosti. Terezka vo svojich spisoch píše, že cítila, že sa stane veľkou sväticou. Dokázala to aj skrze vedomie vlastnej slabosti a Božej moci. Ako píše: „*Stále cítim tú istú odvážnu dôveru, že sa stanem veľkou sväticou, lebo sa nespolieham na svoje zásluhy, veď žiadne nemám, ale dúfam v toho, ktorý je Cnosť a Svätosť sama. On jediný sa uspokojí s mojím slabým úsilím, pozdvihne ma až k sebe, zahrnie ma svojimi nekonečnými zásluhami a urobí ma svätou.“*

Terezka mala v kláštore jednu spolusestru, o ktorej napísala: „V našom spoločenstve je jedna sväto žijúca sestra, ktorá má zvláštny talent: nič sa mi na nej nepáči.“

No Terezka nepodľahla tejto antipatii a tak pre ňu robila to, čo by spravila pre osobu, ktorú má najradšej. Veľa sa za ňu modlila a napriek pokušeniu byť k nej niekedy neprívetivá preukazovala jej stále svoju láskavosť. Nakoniec sa jej táto sestra spýtala, čím to je, že ju má tak rada. Terezka si len tak pomyslela: „Ach, to ma priťahoval Ježiš ukrytý v jej duši... Ježiš, ktorý robí sladkým všetko, čo je horké.“ Pozývam

nás učiť sa, ako hovorievala sv. Terezka, že **láska k blíznym nesmie spočívať iba v citoch, ale v činoch...** Možno si uvedomíme, ako veľmi sa v tomto od sv. Terezky líšime. Možno sa skôr cítime zrodení len pre nejakú priemernosť, nevýraznosť, zostať inkognito... Lenže keď sa pozrieme na Terezku, neukazuje na svoju veľkú osobnosť a úžasný charakter, ale ukazuje, kým sa človek môže stať, ak sa spoľahne na

nášho Pána a dovolí mu, aby ho premenšoval. Môžeme začať už dnes! A tak nás pozývame k zamysleniu nad dvomi z Terezkiných rád – usmievať sa a prejavovať svoju lásku k blíznym v maličkostiach.

„Často stačí jediné slovo, jeden láskavý úsmev, aby sme rozveselili vnútorne ubitého človeka.“

Modlitba so svätou Terezkou

Nekonečný Bože,
nauč ma povolaniu lásky!

Preto si želim a prosím: moje *myšlienky* nech sú láskou, moje *mlčanie* nech je láskou, moje *modlitby* nech sú láskou, moje *práce* nech sú láskou, moje *utrpenie* nech je láskou, moje *obete* nech sú láskou, moja *pokora* nech je láskou, moje *sebazapieranie* nech je láskou, môj *odpočinok* nech je láskou, moja *lútosť* nech je láskou, celý môj *život* nech je láskou, moje *umieranie* nech je láskou.

Ó, môj Bože, daj mi *ústa* lásky, ó, môj Bože, daj mi oči *lásky*, ó, môj Bože, daj mi *ruky i nohy* lásky.

Premeň ma celú v lásku.

Spracovala: Alena Perželová

Milí naši čitatelia, v aktuálnom čísle časopisu Hlas Srdca v roku 2023 pokračujeme v rámci potuliek po internete v našom seriáli, zameranom na úvahy o siedmich hlavných hriechoch podľa učenia rímskokatolíckej cirkvi:

Zdrojom článkov je slovenský kresťanský portál www.svetlosveta.sk. Autorom článkov je John Fulton Sheen, už nežijúci americký rímskokatolícky arcibiskup a známy televízny a rozhlasový kazateľ, o ktorom sme si už na stránkach nášho časopisu písali.

SEDEM HLAVNÝCH HRIECHOV

ČASŤ III. ZÁVISŤ

„Dnes budeš so mnou v raji“
(Lk 23,43)

Druhé slovo, ktoré nám adresuje Ježiš Kristus z kríža, bolo povedané na odčinenie hriechov prameniach zo závidi. Záviť je smútok, ktorý pociťujeme pri dobre, ktoré stretlo druhého človeka a zároveň je to pocit radosti a uspokojenia, ktoré pociťujeme, keď vidíme zlo, ktoré ho postihlo. To, čím je hrdza pre železo, tým je záviť pre dušu. Je to vražda bratskej lásky v nás. Úctu, ktorú prejavujú ľudia inému človeku, závistlivý človek vníma ako prejav ich neúcty k sebe samému. Závistlivý človek si myslí, že hlavná úcta patrí jemu a preto akákoľvek úcta, ktorá je prejavovaná blížnemu, sa u neho premenšuje na hlboký vnútorný smútok. Záviť sa prejavuje najčastejšie tak, že s blížnym sa dostávame do nehody, pociťujeme voči nemu nenávisť a ško-

doradosť. Zároveň cítime potrebu znížiť jeho dôstojnosť v očiach iných ľudí tým, že ho poohovárame a zníčíme mu spoločenskú česť. Naše negatívne vnímanie blížneho je taktiež sprevádzané tým, že predpokladáme, že jeho konanie je vždy sprevádzané zlými úmyslami. Tým, že predpokladáme, že blížny koná všetko so zlým úmyslom, akékoľvek dobro, ktoré vykonal je pre nás len zdanlivé a považujeme ho za súčasť širšieho plánu zla.

V našich časoch duchovná záviť výrazne našla svoj odraz v ekonomickej oblasti. Lakomstvo bohatých sa dopĺňa záviťou chudobných. Niektorí chudobní nenávidia bohatých nie preto, že by ich bohatstvo pramenilo z okradania chudobných a teda, že by bohatí niečo zdržiavali chudobným, ale preto, že samotní chudobní túžia disponovať ich bohatstvom.

Chudobní častokrát nenávidia bohatých len preto, že oni sami chcú byť bohatými. To, že sme v modernej dobe svedkami nárastu nenávisti voči druhým, pramení z toho, že ľudia stratili v sebe dimenziu existencie večného života. Ak človek nevníma večný život ako skutočnosť, tak nevníma ani Božiu spravodlivosť ako neodvratnú, ktorou Boh bude odmeňovať dobro a trestať zlo. Ak sa človek nebojí Božieho súdu, najvyššou príležitosťou sa stáva pozemský život so všetkými jeho možnosťami, ktoré sa nám dávajú k dispozícii. Pre ľudí sa pozemský život stáva všetkým. A ak je všetkým tento život, potom chcú všetko, čo sa im páči, vyskúšať a ochutnať. Ak je tento svet všetkým, chcú mať všetko. Ježiš nás naproti tomu nabáda k odpútanosti od neobmedzenej túžby hnať sa za všetkým, čo nám život umožňuje: „*V nebi si zhromažďujte poklady; tam ich neničí ani mol, ani hrdza a tam sa zlodeji nedobývajú a nekradnú.*”

(Mt 6,20).

Tým, ktorí závidia druhým moc a bažia po nej, čo sa mimochodom stalo aj jeho apoštolom, keď sa hádali, kto bude z nich najvyšším v nebi, dáva do popredia maličké dieťa. Objatím tohto dieťaťa ich upozorňuje, že nikto nevstúpi do neba, kto nebude jednoduchý ako dieťa. Bez mocenských ambícií, bez závidi v srdci. Pre Krista je veľké to, čo je jednoduché, maličké a takmer bezvýznamné v ľudských očiach. Napriek tomu, že Ježiš Kristus veľa kázal o závidi, jeho odsúdenie a ukrižovanie bolo práve činom závidlivých ľudí. Pilát Ježišovi závidel jeho moc, Annáš mu závidel jeho nevinnosť a čistotu, Kaifáš mu závidel jeho popularitu, Herodes mu závidel jeho morálnu prevahu, zákonníci a farizeji so závidou pozerali na jeho múdrosť. Následkom tejto závidi ho pochovali medzi dvoma zločincami. Ich závidlivé srdcia ho túžili uraziť a ponížiť aj pri umieraní. Nestačilo im, že ho nespravodlivo odsúdili. Hriech závidi v nich vytvoril potrebu urobiť na prítomných dojem, že na kríži nie sú dvaja, ale traja kriminálni. Ponížením nevinného človeka, zničením jeho povesti si mysleli, že bude rásť ich dôstojnosť a spo-

ločenská váha, ktorú im podľa ich vnímania ľudia dlžili. V skutočnosti pri pohľade na Golgotu a jej tri kríže, nevidíme troch kriminálnikov, ale vidíme zlodeja, ktorý sa mohol zachrániť pre večný život, zlodeja, ktorý sa zachránil a Spasiteľa, ktorý ich zachránil. Na Golgote sa stretla závisť, súciti a milosrdenstvo. Príbeh dvoch odsúdených zlodejov je veľkým príbehom pre každého človeka a veľa nám odkrýva o duchovnom rozpolžení vlastnej duše. Napovedá nám veľa o ceste, akou sa uberá naša duša na ceste spásy. Polož si otázku, ktorý z dvoch zlodejov by si bol ty sám? Vedľa teba je ukrižovaný človek, o ktorom tvrdia iní, že je nejaký kráľ. Hovoria o nejakých zázrakoch. Na strane druhej s istotou vieš, že tento záhadný muž musí mať aj veľa nepriateľov, inak by na kríži neskončil. Kto má pravdu? Čo je pravda? Ľudia rozprávajú o nejakom nebi. Nevieš si predstaviť, čo sa pod týmto slovom ukrýva, ale je veľa ľudí, ktorí hovoria, že je to vymyslená konštrukcia duševne slabších ľudí, ktorí si chcú týmto spôsobom zľahčiť svoj utrápený život na zemi. Dať mu nejaké svetielko na konci tunela. Si však v tom zúfalstve ochotný akceptovať aj to, že nebo existuje a že tento muž vedľa teba je Boh? To, čo s istotou však vieš, že zomieraš na kríži a tvoja pozemská cesta sa končí. Za predpokladu, že sa neudeje nič nepredvídateľné. Ty už nevieš urobiť nič, nakoľko si pribitý na kríži a sám z neho už zliesť nedokážeš. Ale tento muž vedľa teba, o ktorom posledné roky rozprávala celá Judea, je pre teba možnou záchranou. Len sa musí rozhybať, inak bude neskoro. Pre každého. Je to situácia, v ktorej pomôže len zázrak. Počul si však, že práve tohto muža spájajú so zázrakmi. Prečo pre život neurobiť všetko, čo je v ľudských, aj nadľudských silách? Vidíš, že čas plynie a nič zvláštne sa nedeje a v tom sa rozhodneš pripomenúť Ježišovi o čo ide, ak si to neuvedomuje on sám: „Nie si ty Mesiáš?! Zachráň seba i nás!” (Lk 23,39). Hlavne sa rozhyb a ukáž týmto, čo sa nám tu smejú, kto v skutočnosti si. Samozrejme, že potom uverím v Teba, ale musíš mi Ty dať na to dôvod. V skutočnosti to, čo tento zlodej Bohu povedal bolo nasledujúce:

„Ak by som mal tvoju moc, ktorú definuješ ako moc Spasiteľa, využil by som ju úplne inak ako ty. Určite by som tu nevisel nečinne a rezignovane vystretý na kuse dreva. Zostúpil by som z kríža, zničil mojich nepriateľov a ukázal im s kým majú skutočne do činenia. Závisť odhaľuje, že keby tento lotor disponoval danosťami, ktoré závidí druhému, zneužil by ich. Rovnako tí, čo v dnešnom svete závidia druhým majetok, v skutočnosti keby ním disponovali, s najväčšou pravdepodobnosťou by stratili vlastnú dušu, pretože by daný majetok použili v rozpore s tým, čo je zlúčiteľné so spásou. Závisť nikdy totiž nehovorí o zodpovednosti. Mysli iba na seba a zneužije všetko, čo jej príde do cesty. Súciti má na rozdiel od závidi úplne iné následky. Zlodej po Ježišovej pravici nezávidí Ježišovi jeho moc, ale má súciti s Kristovým nespravodlivým utrpením. Nebola v ňom ani štipka závidi. Jediné, čo podnikol bolo oddanie sa Božej prozreteľnosti s prosbou o odpustenie. „Ježišu, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva.” (Lk 23,42). Všimnime si, že tento lotor si ani len netrúfal vo vlastnej pokore požiadať, aby vstúpil do kráľovstva nebeského. On len požiadal Boha, aby si na neho spomenul. Necháva Bohu úplnú slobodu a voľnosť vo vzťahu k jeho osudu. A pretože nežiadal nič, dostal všetko. Hriechnik a zlodej sa takto stal prvým človekom, ktorý sa dostal do neba a bol spasený. Už aj keby nebol až do konca sveta spasený žiaden iný človek, keby všetci slobodne odvrhli Boha, Ježišovo utrpenie malo zmysel. Práve kvôli spásu lotra, ktorého Cirkev dnes označuje a ctí, ako svätého Dismasa. Závisť je prameňom zlého úsudku o druhých ľuďoch. Je veľmi pravdepodobné, že ak posudzujeme druhých ľudí v hriechu závidi, deväť z desiatich ľudí zle ohodnotíme. Zlodej naľavo závidel Ježišovi moc, preto ho hodnotil pod hriechom závidi, čo spôsobilo, že Ježiša zle ohodnotil a takto prepásol svoje spasenie. Nikto v dejinách sveta sa nenachádzal bližšie k spásu. Stačilo, aby sa úprimne vyspovedal tak, ako lotor napravo. Vyspovedal sa najvyššiemu kňazovi – Ježišovi Kristovi. Miesto toho, aby poprosil Ježiša, aby bol vzatý do neba,

žiadal ho, aby mu dovolil zostúpiť dolu na zem.

Ludská prirodzenosť je naklonená k hriechu a bez pomoci od Boha nevedie do neba. Do neba vedie popretie hriechu a odumretie svetu. Osočovanie, ohováranie, zlé hodnotenie, všetko pramení z hriechu závidosti. Každé závidlivé slovo založené na zlom ohodnotení blížneho, pramení z úsudku o vlastnej morálnej nadržanosti. Závid sa takto stáva popretím akejkoľvek spravodlivosti a lásky. V jednotlivcovi závid pestuje a rozvíja cynizmus, ktorý ničí jeho duchovnosť. Ničením druhého, končí duša zničením seba samej. Nakoľko v dnešnom svete je závid tak veľmi rozšírená, je dobrou radou neveriť 99 percentám informácií, ktoré počúvame na adresu druhých

ľudí. Pozrime sa na dobrého lotra, koľko musel odmietnuť „pravdivých“ informácií o Ježišovi a považovať ich za falošné, aby prišiel na to, kým v skutočnosti Ježiš je. Musel prestať veriť závidlivým sudcom, zákonníkom, farižejom, ako aj krvilačnému davu. Musel mať úplne iný postoj, ako mal vo svojej duši zlý lotor. Ten netúžil byť vykúpený, ale prinavrátený na zem, a to najmä, aby mohol na zemi naďalej kraďnúť. Pokrstení kresťania, katolíci, sú všetci členmi mystického tela Ježiša Krista, ktorým je Cirkev a mali by sme sa preto všetci milovať tak, ako Boh miloval nás. Ak trpí jeden úd, trpí celé telo. Súcit by sme mali vyjadrovať dobrým slovom, skutkom a modlitbou. Tí, ktorí páchajú hriech budú súdení Bohom, nesúdme ich my. Aj títo hriešnici stáli Bohu za jeho vyliatu

krv a keď sú hodní Božej krvi, nech sú hodní aj nášho súcitu.

Druhým veľmi vážnym rozmerom hriechu závidosti je závidosť pri duchovných dobrách blížneho a závidosť z jeho spásy. Prečo by sa nemal Boh usilovať o spásu zlodejov nášho storočia rovnako, ako o sa to usiloval v prvom storočí? Obe kategórie majú dušu, ktorá bude žiť večne, a to buď v nebi, alebo v pekle. Zdá sa, že hriešna závidosť pri spásе hriešnika je ešte väčším hriechom ako hriechy tejto osoby.

(nabudúce: Hnev)

**Ved' kde je závidosť a neznášanlivosť,
tam je nepokoj a všetko možné zlo**
Jakubov list 3:16

Lucka Bílá v jednej zo svojich vianočných pesničiek spieva o svojom prianí, aby svet bol ako predtým, aby sme sa aj bez darčiek mali radi, aby si každý živý človek všimol, ako život beží. Možno preto, že sme rovesníčky, možno preto, že sa takmer dennodenne v tomto zblúdenom svete zamýšľam nad podstatou ľudského bytia, je Luckino prianie aj mojím vianočným prianím: „aby byl svět jako dřív“. Čo to však znamená? Čo si to vlastne želim? To, čo kedysi bolo samozrejmosťou, to, čo sme brali ako normálne a s bohorovným presvedčením, sme si mysleli, že to tak bude stále, do skončenia sveta. Ó, Bože, ako veľmi sme sa mýlili...

Tak veľmi si želim,

- ✓ aby sme sa na seba viac usmievali,
- ✓ aby sme sa toľko a neprestajne nestážovali, veď kto sa nevie tešiť z maličkostí, nezaslúži si veľké veci,
- ✓ aby sme sa toľko neohovárali a neosočovali,
- ✓ aby sme sa prestali za všetko urážať, sme tak zahľadení (zaľúbení sami do seba, že povedať niekomu nepríjemnú pravdu priamo do očí sa rovná samovražde),

✓ aby sme si toľko nezávideli, dnes si závidíme dokonca chorobu, či úsmev,

✓ aby sa skutočná pravda nenazývala hoaxom, a klamstvo, manipulácia, zavádzanie jedinou a platnou pravdou,

✓ aby sme neboli nakazení politizovaním a mohli prenechať riadenie nášho Slovenska zodpovedným politikom a ozajstným odborníkom,

✓ aby sa skončilo nezmyselné zbrojenie, veď na svete je pravdepodobne už toľko zbraní hromadného ničenia, že by stačilo na zničenie nie jednej Zeme, ale rádovo mnohých planét; veď ako by sa tie peniaze dali použiť v mnohých iných oblastiach a zabezpečili každému od narodenia až po koniec slušný a dôstojný život,

✓ aby sa ľudia stretávali tak naozaj, a nie s anonymnými „priateľmi“ na sociálnych sieťach,

✓ aby peniaze boli prostriedkom, nie cieľom,

✓ aby sme sa vždy radi, ochotne a rýchlo vedeli podeliť s našim dostatkom s tými, ktorí trpia nedostatkom,

✓ aby sme pochopili, že Pán nám vskutku zabezpečil všetko potrebné pre pozemský život - rastliny, zvieratá máme používať k svojmu úžitku v hraniciach miernosti; nedajme sa oklamať falošnými hrami o ochranu planéty: že napríklad treba vyhubiť kravy, lebo svojimi „vetrami“ zvyšujú podiel CO₂,

✓ aby mladé dievčatá túžili po svadobných šatách a po materstve v tom „pravom“ veku, a neputovali z bytu do bytu, od priateľa k priateľovi, pod rúškom, že ešte len hľadajú toho pravého, ale vlastne to platí aj o opačnom pohlaví,

✓ aby všetky výtobytky techniky a informatizácie boli dobrým sluhom a nie zlým pánom,

- ✓ aby manželstvo bolo posvätným zväzkom a nebolo de-
honestované výhovorkou, že sa jedná len o nejaký papier,
a k šťastnému životu nie je vôbec potrebné,
- ✓ aby základom spoločnosti bola rodina – mama, otec, deti,
a to nie je žiadne kliše, stereotyp či zaužívaná zvyklosť; je to
zákonitosť bytia ľudskej spoločnosti,
- ✓ aby sa deti vybehali na čerstvom vzduchu a „nečumeli“
stále do počítačov či mobilov,
- ✓ aby sme z detí vychovávali zrelých a samostatných ľudí,
a nie 40-ročné neschopné „miminká“, ktoré sa pri prvom
probléme, či životnej prehre povesia na najbližší strom,
- ✓ aby rodičia či starí rodičia necítili nezáujem, neúctu svo-
jich detí či vnúčat, ale rovnako, aby aj deti pociťovali ne-
konečnú rodičovskú lásku a starostlivosť,
- ✓ aby sme sa nedali „obalamutiť“ teóriu o existencii
mnohých pohlaví,
- ✓ aby muž bol mužom, ochrancom, láskavým otcom, syn-
nom, manželom, naozajstným chlapom, ktorý sa neobzerá
v zrkadle a nepoužíva očný krém proti vráskam,
- ✓ aby ženy boli ženami - očarujúce, šarmantné, nežné,
citlivé stvorenia bez štipky vulgárnosti, ktoré si potrpia
na galantnosť silnejšej polovičky ľudského pokolenia, aby
sa silou-mocou nechceli vo všetkom podobať mužom,
- ✓ aby sexualita každého bola výsostne intímnou záležitosťou

- a necítil potrebu pretriasať dianie vo svojej spálni na verejnosti,
  - ✓ aby sme pochopili, že návykové látky sú ako mäsožravá
rastlina: keď do nej vletí muška, to, že sa z nej už nevyslo-
bodí, pochopí až keď je už veľmi neskoro, aj keď na začiatku
sa mohla dosýta napiť sladučkého, vábivého nektáru,
  - ✓ aby psychiatrické ambulancie „zívali“ prázdnotou,
  - ✓ aby sme pochopili, že Boh stvoril zvieratá pre ľudí
a nie naopak, pri všetkej láske a opatere živočíšnej ríše,
  - ✓ aby televízie prestali servírovať divákovi stupídne a zvrá-
tené programy, akými sú napríklad realityshows, ktoré sa
množia ako huby po daždi a sú len chorým sledovaním
účinkujúcich, ktorí sa vyznačujú najmä zvláštnou psychi-
kou a extrémistickým správaním,
  - ✓ aby sme používali pravý „sedliacky“ rozum, alebo inak pove-
dané boli vždy obdarení darmi, charizmami a ovocím Ducha
Svätého a neboli ovcami v tom negatívnom zmysle slova,
  - ✓ aby svet nestihol osud Rímskej ríše,
  - ✓ aby naša Európa bola opäť tým starým, ale krásnym
a kresťanským kontinentom, ktorému vládnu múdri ľudia,
a nie vyšinuté kreatúry, ktoré krásnu dámu vedú do záhuby,
- koľko takých „aby“ by som vedela ešte napísať?
Krásne Vianoce, milí čitatelia!**

Alena Perželová

? Vy sa pýtate - Hlas srdca odpovedá !

Máte nezodpovedané otázky, týkajúce sa našej viery, litur-
gie, Svätého písma, sviatostí a pod.? Chceli by ste sa niečo
„k veci“ spýtať našich duchovných otcov ?

Žiaden problém, práve pre Vás je totiž určená
naša pravidelná rubrika: „*Vy sa pýtate - Hlas
srdca odpovedá*“.

Napíšte nám svoje otázky na mailovú adresu
casopishlassrdca@gmail.com alebo nechajte v obálke v sa-
kristii nášho kostola; odpoveď zistíme a uverejníme v naj-
bližšom vydaní Hlasu srdca. Na Vaše otázky odpovedá
vsdp. Rastislav Polák dekan - farár.

**Pán dekan, chcem sa spýtať na nasledovné: Spovedáme
sa zo svojich hriechov, teda z toho, ak sme spravili niečo zlé,
čo nie je v súlade s Božou vôľou a Božími prikázaniami. Ako
je to však vtedy, keď sme neurobili niečo dobré, aj keď sme
mohli. Je to hriech, z ktorého sa mám vyznať?**

HS: Páter Michal Zamkovský, ktorý chodí spolu so svojimi
spolubratmi redemptoristami dávať ľudové misie vo svo-
jej knihe „Spovedal som Slovensko“, práve o tomto hovorí.
Áno spovedáme sa z ťažkých hriechov, ktoré sme spácha-

li proti Desatoru, lebo tie nám môžu byť odpustené iba vo
sv. zmierenia. Lahké hriechy sa nám odpúšťajú pri prijatí
Eucharistie a pri dokonalej ľúlosti. A práve páter Zam-
kovský v spomenutej knihe hovorí o tom, že sa nespovedá-
me z tých predsavzatí, ktoré nám Boh vnukol alebo môžeme
jednoducho povedať, že nás napadnú ako čosi dobré, hor-
livé, správne, rozhodneme sa to uskutočniť, ale nakoniec
si to rozmyslíme a neurobíme to, lebo začneme situáciu pre-
hodnocovať a povieme si, veď to niekto urobí, prečo sa ja
musím obetovať, prečo ja musím finančne podporiť alebo
prečo 20 eur veď a nestačia aj 3 eurá?

Keď sa nad tým zamyslíme (a ja som to aj viackrát
spomenul v kostole), robíme to asi každý z nás. Ja poviem
za seba, že sa mi to neraz stalo a myslím si, že je to dob-
ré pripomenúť si a skutočne to vo sv. zmierenia vypovedať
ako zanedbanie dobra, ktoré sme mohli uskutočniť, ale z le-
nivosti alebo z vypočítavosti sme to neurobili. Konkrétne:
V oznamoch budeme v nedeľu počuť vyhlásenie brigády
ohľadne prípravy kostola na Vianoce. Poviem si: „Aj by som
mohol ísť pomôcť, veď som ešte nikdy nebol.“ Prejde ne-
jaký čas a ja si pomyslím: „Ale určite ich tam bude veľa. Veď
ja tých ľudí ani veľmi nepoznám a ešte k tomu som trochu
prechladený a mám aj svoju robotu. Nepôjdem!“ A takých-
to príkladov, by sme mohli nájsť oveľa viacej každý jeden
z nás. No nie je to zanedbanie dobra?

VARÍME S MARTOU

Ryba – tradičný pokrm Štedrej večere v našich končinách, ryba sv. Petra – vychýrená špecialita turistov a pútnikov, ktorí sa rozhodli pozrieť si Galilejské jazero (ale nielen ich), považovaná za najväčšiu delikatesu medzi rybami pokrmami. My sme sa rozhodli spojiť tieto dva fakty a ponúkame vám pár receptov na prípravu ryby sv. Petra v rámci štedrovečerného menu. Už ale vidím, ako prevraciate očami s otázkou, kde v našich končinách zoženiete rybu sv. Petra. Nuž vedzte, že to nie je až taký problém. Ryba sv. Petra má odborné označenie Zeus ostnatý a dostať ho vo väčších obchodných reťazcoch aj na Slovensku.

NAJLEPŠÍ A NAJEDNODUCHŠÍ RECEPT NA PRÍPRAVU RYBY SV. PETRA

Potrebuje: 4 porcie ryby
4 lyžice olivového oleja
soľ
korenie
cesnak
citrón
čerstvá bylinková zmes (napr. petržlenová vňať, tymian, rozmarín)

Postup: Rybu osolíme, okoreníme a vložíme na rozpálený olej, dusíme, pridáme bylinky, pretlačený cesnak, citrónovú šťavu a dusíme prikryté aspoň 10 minút, kým mäso nie je krehké. Podávame s našou obľúbenou prílohou a zeleninovým šalátom.

PEČENÁ RYBA SV. PETRA S FENIKLOM A SALSOU VERDE

Potrebuje: 600-800 g ryby
500 g zemiakov nakrájaných na tenučké plátky
1 čerstvý fenikel nakrájaný na tenučké plátky
4 strúčiky cesnaku nakrájaného na plátky
soľ
2 dcl mlieka
2,5 dcl šľahačkovej smotany
citrón nakrájaný na plátky
2 PL olivového oleja;
na salsu verde: 2 ČL na drobno nakrájaných kapár
2 nadrobno nakrájané sardely z konzervy
1 ČL petržlenovej vňate
3 PL olivového oleja
½ strúčika na drobno nasekaného cesnaku
šťava z polovice citróna

Postup: Rúru na pečenie si vyhrejeme na 200 stupňov. V mise zmiešame zemiaky, fenikel, cesnak, mlieko, smotanu, soľ. Zmes preložíme do zapekacej misy a zalejeme zvyškom smotany a mlieka, ktoré nám ostala v mise. Vložíme do rúry a pečieme asi 50 minút. Teplotu v rúre zvýšime na 220 stupňov, na zapečené zemiaky položíme rybu a osolíme. Vrátime do rúry a pečieme asi 30 minút, aby ryba bola dobre prepečená. V miske si medzitým zmiešame všetky ingre-

diencie na salsu. Upečenú rybu so zemiakmi vyberieme z rúry, uložíme na podávaciu tácku, obložíme plátkami citróna a prelejeme salsou. A môžeme podávať.

RYBA SV. PETRA V SLANEJ KRUSTE NA STREDOMORSKÝ SPÔSOB

Potrebuje: 1 celú rybu
2 vetvičky tymianu
2 roztláčené strúčiky cesnaku
3 hviezdičky anízu
kôru z ½ citrónu;
na krustu: asi 20 dkg petržlenovej vňate
čerstvú bylinkovú zmes (napr. bazalka, rozmarín a pod.)
4 celé vajcia L
20 dkg hrubozrnnej soli
10 dkg soli Maldon (dostať napr. v Kauflande),
2 vaječné žĺtky L
½ kg hladkej múky
na omáčku: fľaštička kapár
20 dkg sušených paradajok
1 dcl olivového oleja
štipku mletej papriky
150 ml rybieho vývaru (z kocky)
30 g masla

Postup: Do brucha ryby vložíme ingrediencie z úvodu. Bylinky na krustu vymiešame s vajcami, potom s ostatnými ingredienciami na krustu a vypracujeme hladké cesto. Z cesta vyvaľkáme 2 pláty hrubé 5 mm a vložíme medzi ne rybu, pláty spojíme a konce pritlačíme vidličkou, potrieme rozšľahanými žĺtkami. Pečieme 15 minút pri teplote 200 stupňov. Po vybratí z rúry necháme asi 5 minút „odpočinúť“. Kým sa ryba peče, pripravíme si omáčku: Do horúceho uvareného vývaru vmiešame ostatné ingrediencie na omáčku. Rybu vyberieme z krusty, servírujeme preliatu omáčkou napr. so zemiakovou kašou.

GRILOVANÉ FILETY RYBY SV. PETRA SO ZEMIAKOVÝMI RÖSTAMI

Potrebuje: 1 kg filetovanej ryby aj s kožou
citrónová šťava
soľ
maslo

na zemiakové rōsti: ½ kg zemiakov, soľ čierne mleté korenie prepustené maslo „ghí“

Postup: Ryba: osolíme, pokvapkáme citrónovou šťavou, potrieme rozpusteným maslom a grilujeme v/na (napr. aj sporákovom) grile z každej strany asi 2-3 minúty. Rōsti: zemiaky očistíme a na hrubo nastrúhame, necháme chvíľu odstáť a dôkladne vyžmýkame, osolíme a okoreníme, pečieme napr. v lievancovej panvici na masle zlatisté malé placky. K podávaniu môžeme doplniť ešte ľubovoľným dipom či dressingom.

RYBA SV. PETRA V BATÔŽKU

Potrebuje: 4 filety ryby
soľ
korenie
hrnček lístkov mladého špenátu
10 dkg syra cheddar (alebo iného obľúbeného tvrdého syra)
1 balenie štrúdlového cesta
4 lyžice masla

Postup: 5 plátov cesta ponatierame maslom a poskladáme na seba. Rozkrojíme na 4 základy pre rybu. Rybu osolíme, okoreníme, položíme na cesto. Prikryjeme umytým a osušeným špenátom a zasypeme nastrúhaným syrom. Cesto s rybou zatvoríme do batôžkov, potrieme rozpusteným maslom a dáme na vymastenom plechu piecť na 15-20 minút pri teplote 180 stupňov.

⇒ **Vedeli ste, že ...** ⇐

... ako prišla ryba sv. Petra k svojmu menu?

Podľa Biblie sa pýtali vyberači daní z chrámu sv. Petra, či Ježiš zaplatil daň. Keď sa Peter na to opýtal Krista, ten mu povedal, aby šiel k jazeru, hodil návnadu a prvá ryba, ktorú vytiahne, bude mať v ústach mincu, ktorou zaplatí... požadovanú daň. Peter naozaj vytiahol z tlamy ryby mincu a na jej tele zanechal odtlačok svojho prsta. Anglický názov ryby je John Dory a vychádza z talianskeho výrazu „janitore“, čo znamená strážca brány (sv. Peter je nebeský kľučiar a víta pri bráne nových prichádzajúcich do neba).

Ryba sv. Petra alebo Zeus ostnatý s „odtlačkom prsta sv. Petra“

Alena Perželová

(pokačovanie úvodníka zo str. 1)

že aj On prežíval osamotenosť, smútok, ale aj radosť. On sa stal človekom, aby sme sa my stávali podobnými Jemu. On vstúpil do našich životných príbehov a je prítomný všade, kde sú ľudia. Bol prítomný v betlehemskej maštálke a je prítomný v každom srdci, v každej rodine, na každom mieste. Uvidí ho však iba ten, kto prijme Slovo, podriadi sa mu a nechá ho pôsobiť vo svojom živote. Kto neurobí sám seba stredobodom svojho života, ale kto prijme Boha ako toho, do ktorého rúk zverí svoj život.

S prihliadnutím na tajomstvo Vianoc z pohľadu spásy môžeme povedať, že na začiatku bolo dieťa. Boh, ktorý vzal na seba podobu bezbranného, čistého, krásneho a krehkého dieťaťa. Príklad pastierov nám má byť vzorom, lebo oni v malom a bezbrannom dieťati spoznali Spasiteľa. My máme oči, ktoré mnohokrát pozerajú a nevidia. Preto prosíme Pána, keď prídeme k jasliam betlehema a budeme hľadiť do tváre malého dieťatka, aby sme v ňom videli tvár Pána.

Všetkým vám prajem požehnané, ničím nerušené, pokojné a milostiplné Vianoce, sviatky Božieho narodenia.

Rastislav Polák, farár - dekan

Spolupráca našej cirkvi s ÚVTOS Želiezovce

V tomto roku úspešne pokračuje spolupráca s ÚVTOS Želiezovce, otvoreným oddelením Szabová, kde sa pravidelne slúžia sväté omše.

Ružencové bratstvo darovalo obraz Božieho milosrdenstva, ako aj obrázky s modlitbou Korunky božieho milosrdenstva, náboženské knihy a ďalšiu literatúru, aby sme prispeli k vzdelávaniu a prevýchove osôb, ktoré v krátkom čase odchádzajú na slobodu.

Hlas srdca

<p>RUŽENCOVÉ BRATSTVO, RÍMSKOKATOLICKÁ FARNOSŤ RIMAVSKÁ SOBOTA</p> <p>ÚVTOS Želiezovce otv. odd. Szabová Veľký Dvor č. 12 93 701 Želiezovce</p> <p>Vec. Darovacia listina.</p> <p>Ružencové bratstvo v zastúpení hovliuša Cyrila Žolnira týmto potvrdzuje bezodplatné darovanie obrazu „Božie milosrdenstvo“ pre ÚVTOS Želiezovce, otvorené oddelenie Szabová. Týmto aktom chce Ružencové bratstvo prispieť k šíreniu náboženského povedomia chovancov vášho zariadenia.</p> <p>Rimavská Sobota 21. 6. 2023</p> <p><i>Cyril Žolnir</i></p>	<p>Cyril Žolnir a Katarína Žolnírová bytom Malohontská 43/21, 979 01 Rimavská Sobota.</p> <p>ÚVTOS Želiezovce otv. odd. Szabová Veľký Dvor č. 12 93 701 Želiezovce</p> <p>Vec. Darovacia listina.</p> <p>Dôle: podpísaní Cyril Žolnir a Katarína Žolnírová týmto potvrdzujeme, že sme pre ÚVTOS Želiezovce darovali bezodplatne náboženské knihy a náboženskú literatúru. Týmto aktom chceme prispieť k vzdelávaniu, prevýchove a k šíreniu náboženského povedomia chovancov vášho zariadenia.</p> <p>Rimavská Sobota 16. 6. 2023</p> <p><i>Cyril Žolnir</i> <i>Katarína Žolnírová</i></p>
--	---

DOBRÁ NOVINA

HISTÓRIA a SÚČASNOSŤ

Radostné a šťastné detstvo je snáď túžbou všetkých detí sveta. Nie všetkým deťom sa ich túžby vyplnia.

Preto vzniká akcia „Dobrá novina“ s podporou predsedu KBS biskupa Rudolfa Baláža v roku 1995 s aktivitami, aby sa zabezpečil pokoj, radosť a požehnanie nielen v našich rodinách a našim deťom, ale aj na mnohých miestach Afriky, kde žijú tisícky detí bez rodičovskej ochrany, bez pravidelnej opatery a bez zdravotníckej starostlivosti. Tieto deti bojujú o každodenné prežitie.

Koledovaním našich detí – dobrovoľníkov na Slovensku prichádza „radostná zvesť o narodení Pána Ježiša Krista“ do našich rodín a zároveň sa vyzbierajú „finančné prostriedky pre deti Afriky“.

Patrónmi sú sv. František Assiský, sv. František Xaverský a sv. František Saleský.

V našej farnosti sme začali s koledovaním Dobrej noviny na Vianoce 1999. Koledovali členovia spevokolu „Radostné srdcia“ s podporou sprevádzajúcich osôb. Navštívilo sa 100 domácností.

Na Vianoce **2000** sa navštívilo 117 rodín a vyzbieralo sa 30.000,- Sk.

Na Vianoce **2001** koledovalo 22 detí a 23 sprevádzajúcich

osôb v 126 rodinách a výsledok bol 27.182,- Sk.

Na prelome roku **2002** celkom 23 koledníkov a 15 sprevádzajúcich osôb opustilo „papučové pohodlie“ a navštívilo 130 rodín a vyzbieraná suma 32.300,- Sk všetkých potešila.

Koledovanie sa v januári **2003** rozšírilo o koledovanie v prezidentskom paláci u prezidenta Rudolfa Schuster dňa 2. 1. 2003. Bola to veľká udalosť nielen pre deti, ale aj pre celú farnosť. Celkovo sa navštívilo 130 rodín a vyzbieralo sa 35.640,- Sk.

Rok **2005** – 83 rodín – 18.450. Sk, rok **2006** – 20.150,- Sk.

13. decembra 2008 sa konala vysielacia pobožnosť v Rimavskej Sobote - sv. omšu celebroidal otec biskup Eduard Kojnok. V tomto roku sa vyzbieralo 1 000 €. (pre porovnanie napr. Dobrá novina v roku 2010 vyzbierala 506,63€.)

Takto tradícia koledovania pokračovala pravidelne každý rok až po súčasnosť.

Tento rok sa vysielacia pobožnosť konala vo Filakove, presnejšie 10. 12. 2023 (o čom je v predošlých stránkach písané). Momentálne sa pripravuje 18 detí a 6 sprevádzajúcich hudobníkov.

Tradícia koledovania v našej farnosti teda pretrváva už 24 rokov. Je úžasné vidieť koledovať deti rodičov, ktorí od roku 1999 sami koledovali a túto tradíciu odovzdávajú svojim potomkom.

Všetkým patrí veľká vďaka za obetavú prácu a šírenie Dobrej noviny o narodení Ježiša Krista, nášho Spasiteľa.

Katarína Žolnírová

rok 2000

rok 2001

rok 2003

Koledovanie u p. prezidenta Rudolfa Schustera, 2. január 2003

ZO ŽIVOTA NAŠEJ FARNOSTI

našu farnosť navštívil sv. Mikuláš a obdaroval deti darmi

Slovenská Panna Mária v bazilike Zvestovania

zbor bl. Zoltána Meszlényiho oslávil svoje 10. jubileum programom a slávnostnou sv. omšou za prítomnosti viacerých kňazov našej diecézy

naši koledníci sa spolu s p. vikárom zúčastnili sv. omši vo Filákove, kde boli koledníci vyslaní ohlasovať Dobrú novinu

zbor Radostné srdcia začal účinkovať pravidelne prvú nedeľu v mesiaci pri sv. omši o 10:30 h. Ako každé účinkovanie, aj toto si vyžaduje svoju prípravu

momentka z evanjelizačného projektu Godzone

Novoročný koncert

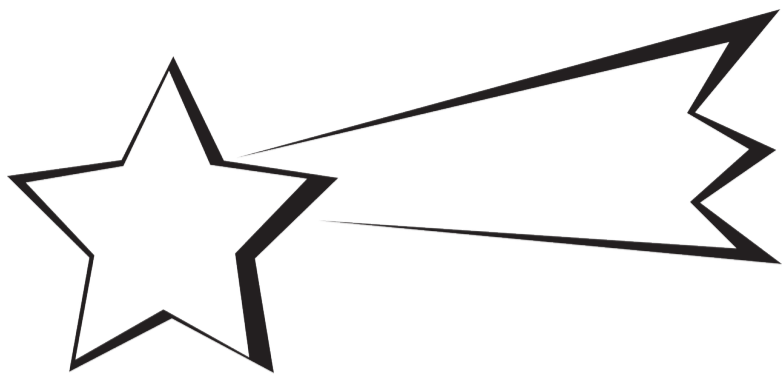
7. 1. 2024 o 15:00 h
v rímskokatolíckom kostole
sv. Jána Krstiteľa
v Rimavskej Sobote

Vstupné dobrovoľné

kapela Jána Budiho

VIANOCE

Vianoce sú časom veselým,
ja už viacej nesmútim.
Na Štedrý deň stromček žiari
a pod ním čakajú krásne dary.

Ježiško sa nám narodil,
aby celý svet potešil.
Svätý Štefan má tiež sviatok,
za vieru dal svoj život.

Slávime sviatok Svätej rodiny
a prežívame všetci spolu krásne hodiny.
Vianočný čas je plný lásky a pohody,
vtedy skončia všetky nezhody.

Dominika Kántorová

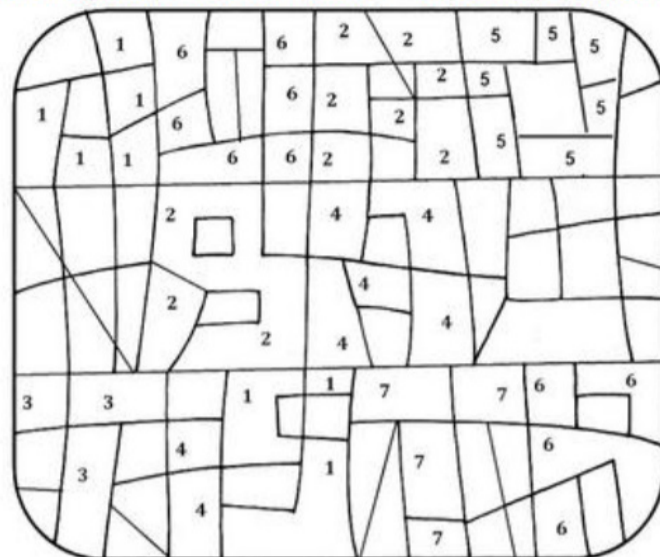
Predsavzatie: Splním výzvu pápeža Františka: nezvyšovať hlas, počúvať a hovoriť s miernosťou.

Vyfarbi každý kúsok podľa:

1 – červená 2 – žltá 3 – zelená 4 – svetlomodrá 5 – oranžová 6 – fialová
7 – ružová

**Osemsmerovka
s tajničkou:**

ADVENT,
BOŽIA VÔĽA,
DUCH PÁNA,
DUŠA, FARIZEJI,
HLAS, HLÁSAŤ,
IZAIÁŠ,
JERUZALEM,
JÁN KRSTITEĽ,
KRISTUS, KRST,
KŇAZI, MESIÁŠ,
OBUV, PLESÁ,
PREPUSTENIE,

M	E	V	Y	K	L	I	Č	I	Ť	A	L	O	V
J	Á	N	K	R	S	T	I	T	E	Ľ	D	H	Á
Z	A	I	V	I	J	E	Z	I	R	A	F	L	Z
A	Ľ	M	V	S	I	Z	A	I	Á	Š	I	Á	N
S	Ô	T	U	T	O	J	Ň	I	T	U	A	S	E
P	V	E	B	U	N	K	K	T	O	D	J	A	N
R	A	D	O	S	T	N	Á	Z	V	E	S	Ť	Ý
E	I	N	E	T	S	U	P	E	R	P	K	A	M
P	Ž	Ť	Á	R	É	Ú	N	U	K	H	Ú	D	E
U	O	S	O	P	Š	T	Z	R	O	N	M	O	S
S	B	O	A	Ť	H	A	Ú	K	R	V	A	B	I
T	E	D	L	L	C	R	P	O	O	J	O	Á	
I	Z	A	N	E	H	S	U	D	R	Á	T	L	Š
Ť	T	R	M	O	T	E	A	D	P	L	E	S	Á

PREPUSTIŤ,
PROROK, PÚŠŤ,
RADOSTNÁ ZVEŠŤ,
RADOSŤ, RÚCHO,
SKÚMAJTE,
SLOBODA, TELO,
VODA, VOLAŤ,
VYKLÍČIŤ, VÄZNENÝ

Duchovné „vychytávky“ z obchodu ZDENKA

V kontexte na rubriku Životopisy svätých v kocke, v ktorej sa aktuálne venujeme sv. Terézii z Lisieux vám vo vychytávkach ponúkame publikáciu, alebo skôr knižočku „Stodvadsať zamyslení s Teréziou z Lisieux.“. Zostavila ju Patricia Treese, autorka kriticky uznávaných kníh o svätých a témach ako mystika, nadprirodzené javy a uzdravenie, ktoré Boh dáva skrze modlitbový príhovor svätých. Jej die-

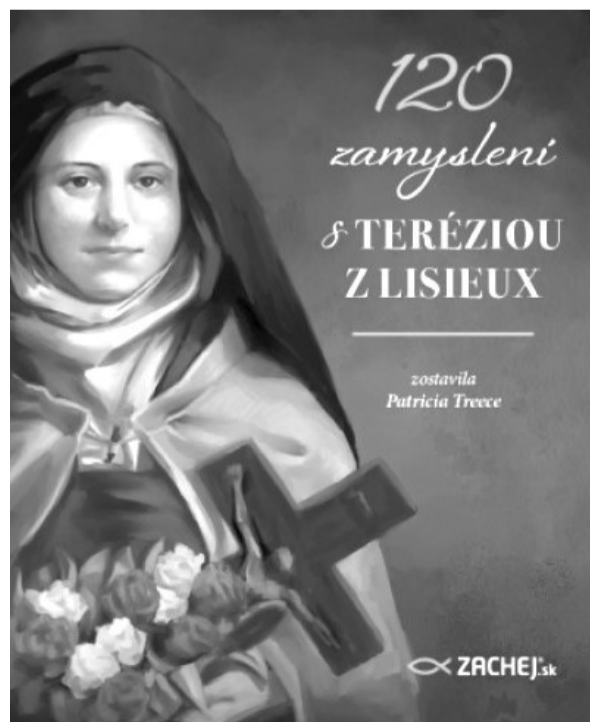
la boli preložené do mnohých svetových jazykov.

120 denných zamyslení je zostavených najmä zo zápisov sv. Terezky, ktoré ponúkajú možnosť nazrieť do duchovnej cesty svätej a zároveň môžu byť impulzom k modlitbe. Možno cez ne

spoznávať život tejto obľúbenej svätice, vnímať, ako o ňom hovorí s odzbrojúcim šarmom a jednoduchosťou. Publikácia nás necháva vtiahnuť do rýdzosti jednoduchého dievčaťa ktoré pápež Pius X. nazval „najväčšou sväticou moderných čias“. Knižka je šikovná do ruky, ideálna na dlhé cesty. Pokiaľ sa označujete za typ čitateľa, ktorý „nemá čas“ krátke príbehy Vás presvedčia o opaku a povznesú k túžbe po dokonalosti.

(pokračovanie na ďalšej strane)

FARSKÉ OZNAMY

PROGRAM SV. OMŠÍ POČAS VIANOČNÝCH SVIATKOV

24. 12. 2023 Štvrtá adventná nedeľa + Štedrý deň

Sv. omše zo 4. adventnej nedele

Farský kostol 7:30 h (slov.)
9:00 h (maď.)
10:30 h (slov.)

Sv. omše z vigílie

Farský kostol 16:00 h (slov.)
22:00 h (maď.)
24:00 h (slov.)
Dúžava 21:00 h Kružno 24:00 h

25. 12. 2023 Narodenie Pána

Farský kostol 7:30 h (slov.)
9:00 h (maď.)
10:30 h (slov.)
17:00 h (slov.)
Kružno 9:15 h Zacharovce 10:30 h

26. 12. 2023 Sv. Štefan, prvý mučeník

Farský kostol 7:30 h (slov.)
9:00 h (maď.)
Čerenčany 8:00 h Kružno 9:15 h

31. 12. 2023 Nedeľa Svätej rodiny + Silvester

Farský kostol 7:30 h (slov.)
Sv. omše s ďakovnou pobožnosťou na konci roka:
Farský kostol 9:00 h (maď.)
10:30 h (slov.)
Kružno 9:15 h

1. 1. 2024 Slávnosť Panny Márie Bohorodičky

Farský kostol 7:30 h (slov.)
9:00 h (maď.)
10:30 h (slov.)
17:00 h (slov.)
Čerenčany 8:00 h Kružno 9:15 h
Zacharovce 10:30 h

6. 1. 2024 Zjavenie Pána

Farský kostol 7:30 h (slov.)
9:00 h (maď.)
10:30 h (slov.)
17:00 h (slov.)
Kružno 9:15 h

Vysluhovanie sv. zmierenia chorým doma: v pondelok 18. 12. 2023 dopoludnia. Nahlásiť chorého prosíme do nedele 17. 12. 2023 v sakristii kostola alebo telefonicky (kontakt – farská stránka).

Vysluhovanie sviatosti zmierenia mimo sv. omši vo farskom kostole:

15. 12. 2023 (piatok) **Spoveď pre seniorov** 9:00 – 10:30 h
22. 12. 2023 (piatok) **Celodenná spoveď** 10:00 – 18:00 h

POČAS VIANOC NESPOVEDÁME!!!

Požehnanie betlehemov

Betlehemy budeme požehnávať na svätej omši 24. 12. o 16:00 h.

PO SVÄTEJ OMŠI O 17:00 H POŽEHNÁME NOVÝ BETLEHEM PRED KOSTOLOM.

Požehnanie domov

Kto si chce dať požehnať svoj príbytok, nech sa zapíše v sakristii kostola alebo nahlási telefonicky (kontakt – farská stránka). Požehnávať príbytky budeme chodiť po Novom roku. S každým sa individuálne dohodneme na dni a čase požehnanja.

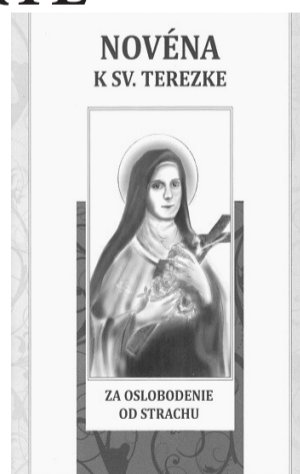
Štedrá večera v našej farnosti

Štedrá večera začne v našej farnosti za zvuku zvonov veže nášho farského kostola o 17:30 h.

ČEREŠNIČKA NA TORTE

Novéna za oslobodenie od strachu

Aj v Čerešničke zostaneme ešte so sv. Terezkou. Úzkosti, strach, beznádej sa stali bežnými sprievodcami života dnešného človeka. Pani Soňa Vancáková, riaditeľka občianskeho združenia Maják nádeje, ktoré sa zameriava na pomoc rodinám, je autorkou deväťdňovej pobožnosti Novéna k sv. Terezke za oslobodenie od strachu, a ako už sám názov napovedá, modlitby deviatnika sú zamerané na oslobodenie od strachu a všetkých negatívnych emócií, ktoré tento nástroj Zlého so sebou prináša do našich duší.

Alena Perželová

HLAS SRDCA štvrťročník rímskokatolíckej farnosti Rimavská Sobota. Vydáva rímskokatolícka cirkev farnosť Rimavská Sobota. Adresa: Hlavné námestie 29, 97901 Rimavská Sobota. Kontakt: 0475631031, email: casopishlassrdca@gmail.com, Recenzoval: Rastislav Polák. Redakčná rada; šéfredaktorka: Alena Perželová, členovia - Rastislav Polák, Ondrej Michalec, Jana Marcinek, Jarmila Deáková, Helena Krpelanová, Katarína Žolnírová, Jozef Gödri.

Web: www.farnostrs.sk